Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 882
Marţi 9 octombrie 1962

4 pagini
Preţul 20 de bani

VIZITA SOLILOR POPORULUI ROMÎN ÎN INDONEZIA PRIETENĂ

După cum se ştie, cu prilejul vizitei în Indonezia, preşedintele Sukarno a conferit tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej cel mai înalt ordin indonezian: „Steaua Republicii Indonezia, clasa I", tovarăşului Ion Gheorghe Maurer „Steaua Republicii Indonezia, clasa a II-a" iar tovarăşului Corneliu Mănescu acelaş ordin clasa a III-a. Preşedintele Sukarno a oferit apoi în cinstea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej un banchet la palatul Merdeka. La banchet au rostit toasturi preşedintele Sukarno şi tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej. In clişeu: tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej rostindu-şi toastul Telefoto: AGERPRES

Continuîndu-şi vizita în Republica Indonezia solii poporului nostru au participat la festivităţile consacrate aniversării armatei indoneziene, care au avut loc pe un platou din apropierea marelui complex sportiv din Djakarta. Cu 17 ani în urmă, la 5 octombrie 1945, au fost constituite primele unităţi ale armatei naţionale indoneziene.

Mulţimea prezentă la festivităţi a salutat cu căldură pe conducătorii de stat ai R. P. Romîne şi Republicii Indonezia.

După încheierea festivităţilor, tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer şi Corneliu Mănescu au vizitat portul Djakartei, Tandjok Priok, de unde apoi au plecat spre Bogor, vechi orăşel situat la poalele muntelui Salak, la 60 km depărtare de Djakarta, important centru ştiinţific al ţării. Aici, în minunatul palat unde au fost găzduiţi oaspeţii romîni, a avut loc un spectacol de dansuri populare indoneziene, oferit de preşedintele Sukarno în cinstea solilor poporului romîn. In dimineaţa zilei de 6 octombrie, conducătorii de stat romîni, însoţiţi de preşedintele Sukarno au vizitat vasta grădină botanică ce înconjoară palatul Istara-Bogor, iar la orele 10, conducătorii de stat romîni, împreună cu preşedintele Sukarno, au plecat cu automobilele spre Bandung, oraş cunoscut în întreaga lume îndeosebi de cînd a găzduit istorica conferinţă a ţărilor afro-asiatice din anul 1955. Pe tot parcursul pînă la Bandung ca şi în acest oraş, populaţia a făcut oaspeţilor romîni o primire entuziastă. „Bun venit excelenţei sale preşedintele Romîniei Gheorghiu-Dej" a fost una dintre nenumăratele lozinci pe pancartele purtate de populaţia ieşită să salute pe oaspeţii romîni. După primirea oficială ce li s-a făcut în mijlocul oraşului, apoi după scurta oprire la reşedinţa guvernatorului, oaspeţii romîni s-au îndreptat spre reşedinţa ce le-a fost pusă la dispoziţie.

Seara a fost prezentat în cinstea oaspeţilor un spectacol de cîntece şi dansuri populare indoneziene.

De la Bandung, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu tovarăşii Ion Gheorghe Maurer şi Corneliu Mănescu, a plecat pe calea aerului la Djokdjakarta, în dimineaţa zilei de 7 octombrie, duminică, la orele 8. Împreună cu oaspeţii romîni a călătorit preşedintele Sukarno, precum şi alte personalităţi indoneziene.

De la Bandung pînă la Djokdjakarta sînt 428 km, distanţă pe care avionul o străbate într-o oră şi jumătate.

Pe aeroportul oraşului Djokdjakarta, în întîmpinarea înalţilor oaspeţi romîni şi a preşedintelui Sukarno au venit sultanul Hamengku Buwono al IX-lea, conducătorul teritoriului special al Djokdjakartei şi alţi reprezentanţi ai autorităţilor locale. Sînt intonate imnurile de stat ale celor două ţări. Apoi tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi preşedintele Sukarno trec în revistă garda de onoare.

De la aeroport s-a plecat direct la Borobudur unde se află un valoros monument al vechii culturi indoneziene. Pe tot parcursul pînă la Borobudur, oaspeţii romîni, împreună cu personalităţile indoneziene, au fost salutaţi cu acelaşi entuziasm ca în toate locurile vizitate pînă atunci. Locuitorii ieşiţi în întîmpinarea oaspeţilor romîni fluturau stegulețe romîneşti şi indoneziene, scandau lozinci despre prietenia romîno-indoneziană; orchestrele cîntau neîntrerupt, în timp ce deasupra şoselei, a caselor, fluturau fîşii de frunze de cocos, prinse în vîrf de prăjini lungi de bambus. Tot pe parcurs spre Borobudur, ţăranii care se aflau la muncile cîmpului, în orezării sau în lanurile de tutun, au salutat pe oaspeţii romîni cînd maşinile treceau prin apropiere. Se auzeau strigăte: „Hidup, Romania".

După vizita la Borobudur, oaspeţii, împreună cu personalităţile indoneziene, s-au îndreptat spre centrul oraşului Djokdjakarta. Populaţia oraşului a primit pe oaspeţi cu aceeaşi căldură cu care au fost primiţi în tot timpul vizitei.

După amiază tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej împreună cu tovarăşii Ion Gheorghe Maurer şi Corneliu Mănescu au vizitat, împreună cu preşedintele Sukarno, o expoziţie de artizanat javanez. Oaspeţii romîni s-au fotografiat cu un grup de meşteşugari. Tînăra Roestijanti a solicitat tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej un autograf. Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej i-a scris în carnet: „Cu admiraţie şi prietenie". A semnat şi tovarăşul Ion Gheorghe Maurer.

Oaspeţii romîni s-au înapoiat apoi la reşedinţa lor.

LUNA MARII PRIETENII

A început, ca în fiecare an, una din sărbătorile dragi ale poporului romîn: „Luna prieteniei romîno-sovietice", care prilejuieşte o manifestare complexă a sentimentelor de adîncă dragoste şi caldă prietenie ce leagă poporul nostru de marele popor sovietic.

Prietenia dintre popoarele noastre are puternice rădăcini înscrise în neuitate pagini de istorie. Ea s-a manifestat şi mai mult în anii de după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, atunci cînd proletariatul romîn a cerut încetarea intervenţiei armate împotriva tinerei puteri sovietice, cînd soldaţii romîni au fraternizat cu ostaşii roşii, mulţi participînd la luptele care au dus la zdrobirea forţelor contrarevoluţionare.

Mai tîrziu, în vremurile grele ale oprimării burghezo-moşiereşti şi ale terorii fasciste, în apărarea prieteniei romîno-sovietice s-au ridicat curajos cei mai buni fii ai poporului.

În anii de după eliberarea patriei, poporul nostru a simţit zi de zi mîna caldă, frăţească a poporului sovietic, care ne-a ajutat să vindecăm în scurt timp rănile războiului, să rezolvăm problemele creării bazei tehnico-materiale a socialismului, a industrializării socialiste, a ridicării ţării noastre la nivelul ţărilor avansate.

În toate succesele obţinute sub conducerea înţeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, poporul nostru s-a bucurat continuu de sprijinul deplin şi dezinteresat al Uniunii Sovietice. Din 1949 şi pînă la începutul acestui an, cu sprijinul Uniunii Sovietice au fost reutilate, modernizate şi lărgite peste 500 de întreprinderi în funcţiune, şi s-au construit peste 280 de uzine şi secţii noi, ceea ce a făcut ca producţia industrială să crească în ţara noastră de peste 5 ori faţă de 1938.

Ajutorul şi experienţa strălucită a poporului frate sovietic s-au făcut puternic simţite şi în agricultura ţării noastre aflată în plină dezvoltare. Folosind bogata experienţă a colhoznicilor, sute de mii de familii de ţărani muncitori au păşit cu încredere în gospodării agricole colective, pentru a-şi făuri o viaţă nouă, îmbelşugată şi fericită. Ţărănimea noastră a învăţat nespus de mult şi din experienţa de producţie, din ştiinţa agricolă sovietică. Mii de colectivişti, muncitori şi specialişti din agricultura noastră au vizitat cu „Trenurile prieteniei" şi cu alte prilejuri colhozuri şi sovhozuri, institute şi staţiuni de cercetări agricole, au participat la numeroase consfătuiri de specialitate. Reîntorşi acasă ei au împărtăşit pe larg din experienţa agriculturii sovietice, din minunatele ei înfăptuiri. Pe ogoarele ţării lucrează numeroase maşini sovietice, cresc mîndre şi îmbelşugate numeroase soiuri de plante create de cercetătorii sovietici.

Puternice legături de colaborare şi sprijin reciproc s-au creat şi între o seamă de institute de cercetări agricole, legături care se dezvoltă neîncetat pe un făgaş rodnic.

Relaţiile de prietenie romîno-sovietice s-au dezvoltat necontenit şi în domeniul culturii, al artei şi sportului. Au devenit de mult tradiţionale schimburile culturale, de turnee artistice, expoziţii, în domeniul traducerilor, filmului, informaţiilor ştiinţifice şi întîlnirilor sportive. Cunoaşterea comorilor artei şi culturii celor două ţări vecine şi prietene, oglindeşte aspiraţiile comune, dorinţa de mai bine, de pace şi progres a celor două popoare.

Prin variatele manifestări ce vor avea loc în întreaga ţară în cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice", masele largi de oameni ai muncii vor avea prilejul să cunoască şi mai bine succesele Uniunii Sovietice în construirea comunismului, grandioasele realizări ale ştiinţei şi tehnicii sovietice, deschizătoare de noi drumuri atît pe pămînt cît şi în Cosmos, să cunoască avîntul literaturii şi artei sovietice, precum şi politica de pace şi înţelegere internaţională dusă neabătut de guvernul sovietic. La Bucureşti şi în centrele regionale vor fi deschise expoziţii cu tema: „Electrificarea, baza construirii economiei comuniste în U.R.S.S.". Se vor populariza realizările ştiinţei şi tehnicii sovietice în domeniul astronauticii, se vor organiza întîlniri cu oameni ai muncii care au vizitat ţara constructorilor comunismului. Bogatul program al manifestărilor culturale include şi tradiţionalul Festival al filmului sovietic, teatrele noastre vor prezenta în premieră piese din repertoriul sovietic, vor avea loc concerte, simpozioane, conferinţe, nenumărate manifestări publice la cluburi, cămine culturale, case de cultură etc.

În acest an sărbătorirea „Lunii prieteniei romîno-sovietice" are loc sub semnul recentei vizite în ţara noastră a delegaţiei de partid şi guvernamentale sovietice în frunte cu tovarăşul N. S. Hruşciov, căreia poporul nostru îi păstrează o amintire de neşters. Înalţii oameni sovietici au fost primiţi pretutindeni într-o atmosferă de mare sărbătoare, cu manifestări de caldă şi sinceră prietenie. Ca şi în alţi ani, fiecare zi a „Lunii prieteniei romîno-sovietice" va însemna un nou prilej de cunoaştere reciprocă, o contribuţie la cimentarea legăturilor multilaterale care unesc popoarele noastre prietene.

In toiul muncilor

Lanul de porumb cu frunze galbene susură. Agronomul Vasile Puşok, şeful secţiei Ciuhoi a gospodăriei de stat Sălard, regiunea Crişana, nu se vede din lan. Nu s-ar vedea nici dacă ar trece călare. În jurul lui mişună oameni. Mîinile lor agere desghiocă ştiuleţi, îi string în stive ce par nişte piramide de aur. Din cele 500 hectare, mai bine de trei sute sînt recoltate. Despre recoltă agronomul a răspîndit vestea care umple de bucurie inimile tuturor lucrătorilor gospodăriei: „Am obţinut cam 4.000 kg la hectar".

Puşok a ieşit la marginea lanului. Cocenii din spinarea cărora lipseşte povara ştiuleţilor, se leagănă-n bătaia molcomă a vîntului. O clipă doar şi apoi sînt fulgeraţi de seceri, culcaţi la pămînt şi legaţi în snopi. Remorci şi căruţe îi duc apoi la siloz. Aici sînt daţi pe mîna lui Gavril Oros şi Alexandru Kelemen care îi toacă cu combina.

Pămîntul rămîne în urmă gol, văduvit de podoabe. Tractoarele conduse de Gheorghe Mierluţ şi Victor Pop răstoarnă brazde după brazde, înnegrind glia.

Vasile Puşok s-a lăsat într-un genunchi pe brazda dreaptă ca rigla. O măsoară, scormoneşte cu mîinile pămîntul, îl frămîntă în căuşul palmei, se gîndeşte. În imaginaţia lui vede, în locul lanului de porumb, o mare de smarald — spice de grîu tălăzuind în bătaia vîntului. Vede şi combine ce trec suple, ca nişte nave. Aşa va fi în vara viitoare.

În acest an, cu toate condiţiile neprielnice de climă, gospodăria a scos 2.800 kg. grîu la hectar.

Puşok se ridică. Străbate pămîntul arat. În această toamnă secţia gospodăriei însămînţează 237 hectare cu grîu, 30 hectare cu secară masă verde, 70 cu orz de toamnă.

Înainte de a merge la sediu, Puşok se abate şi pe la cei ce recoltează cartofi. Din cele 18 hectare, 12 sînt recoltate. Agronomul nu-i uită nici pe cei de la livadă şi vii. Pe o întindere de aproape 50 hectare, munca e în toi.

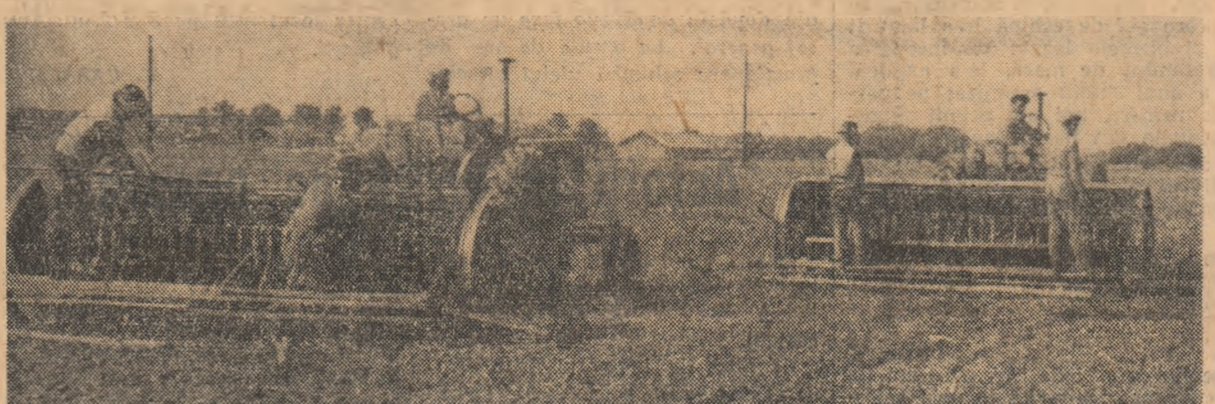
E spre chindie, Puşok se duce spre sediu. În drum face popas la grajduri. Sînt noi. Nistor Murcaş, Gavril Hadali şi Ludovic Godei lucrează voioşi. Apoi agronomul trece şi pe la ferma de oi care numără peste 1.000 de capete, unde îl găseşte la treabă pe ciobanul Torok Iosif.

Lîngă grajduri e şi silozul în care fermentează deja 90 vagoane siloz. La iarnă, vitele vor avea un meniu pe cinste. De aici, Puşok se duce şi pe la ateliere. Iosif Simon, şeful atelierului, care este şi secretarul organizaţiei de partid, lucrează de zor. Maşinile, tractoarele, semănătoarele trebuie să meargă ca ceasul.

Peste întinderi noaptea îşi aruncă şalul de întuneric. Departe acolo unde azi-dimineaţă se legăna porumbul, farurile tractoarelor spintecă întunericul nopţii. Pe scaunele tractoarelor abia se desluşesc siluetele lui Victor Pan şi lui Alexandru Miko.

E noapte, dar bătălia pentru recolta viitoare continuă.

AL. SILAGHI
corespondent

La semănatul grîului pe tarlalele gospodăriei colective din comuna Scorţaru Nou, raionul Brăila, regiunea Galaţi
Foto: C. ION

Cu toate forţele la semănat pe ogoarele raionului Feteşti

Oamenii muncii de pe ogoarele raionului Feteşti zoresc în aceste zile recoltatul culturilor tîrzii şi însămînţatul grîului de toamnă. Astfel, pînă la data de 2 septembrie, ei au strîns recoltele de pe 17.000 de hectare şi au însămînţat cu grîu, orz şi secară 11.336 de hectare din cele 37.350 de ha planificate. Fruntaşe în acţiunea de eliberare a terenurilor şi la însămînţarea grîului de toamnă sînt gospodăriile agricole colective Săveni, Sudiţi, Cegani, M. Kogălniceanu, Borduşani, Cocargeaua. Progresul şi Făcăieni, care au eliberat aproape întreaga suprafaţă de teren pe care urmează să o însămînţeze cu grîu de toamnă. De altfel aici s-au şi însămînţat pînă în prezent, între 275—800 de ha cu grîu.

LA LUMINA FARURILOR

Gospodăria agricolă de stat Jegălia are de însămînţat cu grîu în această toamnă suprafaţa de 2.800 de hectare. Planificîndu-şi să realizeze în anul viitor o producţie de 3.400 de kg de grîu la ha, consiliul gospodăriei sub îndrumarea organizaţiei de partid, a acordat o mare atenţie amplasării culturii grîului. Astfel, 90 la sută din grîul însămînţat urmează după prăşitoare: porumb, floarea-soarelui şi mazăre. Pentru ca grîul de mare productivitate din soiurile Bezostaia şi Triumph să găsească un bun pat germinativ, consiliul gospodăriei a făcut un instructaj de cîteva zile cu tractoriştii asupra felului cum trebuie pregătit terenul şi cum să se facă însămînţarea.

Pentru a grăbi ritmul semănatului, în toate secţiile s-au organizat schimburi de noapte. La lumina farurilor tractoriştii execută arături şi discuiri, iar dimineaţa se face tăvălugirea şi o nouă discuire în agregat cu grapa, luptîndu-se ca nici un bolovan să nu rămînă mai mare decît oul de găină.

La secţia a III-a, mecanicul şef de secţie şi mecanicii de întreţinere au arat în trei nopţi cu 5 tractoare peste 50 de hectare. Tractoriştii Nedelcu Dumitru, Grigore Ioan, comunistul Tudor Marin şi candidatul de partid Ion D. Nicolae au reuşit să semene zilnic 10—14 ha fiecare, lucrînd cu viteza a II-a mică.

Muncind în acest fel, executînd lucrări numai de bună calitate, mecanizatorii de la G.A.S. Jegălia au reuşit să însămînţeze pînă în seara zilei de 8 octombrie circa 1.300 de ha cu grîu. Mergîndu-se cu o viteză zilnică de 150 de ha pe zi, există toate condiţiile ca pînă la 14 octombrie întreaga suprafaţă planificată să fie însămînţată.

DE CE SE TĂRĂGĂNEAZĂ FERTILIZAREA SOLULUI?

Gospodăriile agricole de stat din raionul Feteşti, printre care se numără Perişoru, Feteşti, Jegălia, Cocargeaua şi altele, au acordat în acest an o deosebită atenţie fertilizării solului, administrînd cîte 20.000 de kg de gunoi de grajd la hectar şi cîte 600 de kg de îngrăşăminte fosfatice. De asemenea, unele gospodării colective au luat măsuri de fertilizare a solului cu îngrăşăminte naturale. Astfel, gos-

P. ZBÎRLEA

(Continuare în pag. a 4-a)

Sosirea delegaţiei Asociaţiei de prietenie sovieto-romîne

Duminică dimineaţă a sosit în Capitală, la invitaţia Consiliului General A.R.L.U.S., delegaţia Asociaţiei de prietenie sovieto-romîne (A.P.S.R.), care va participa la manifestările din cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice. Din delegaţie fac parte: A. P. Boikova, membră a Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., membră a Comisiei centrale de revizie a P.C.U.S., secretar al Comitetului orăşenesc de partid din Leningrad, I. D. Andreev, doctor în ştiinţe filozofice, şef de sector la Institutul de filozofie al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., membru al conducerii A.P.S.R., A. D. Djagarian, doctor în ştiinţe medicale, şeful catedrei de chirurgie operatorie a Institutului de medicină din Erevan, A. P. Ştein, dramaturg, laureat al Premiului de Stat, membru al conducerii A.P.S.R., I. M. Perfilov, directorul Institutului de proiectări al regiunii Moscova, membru al conducerii A.P.S.R., deputat al Sovietului de deputaţi al regiunii Moscova, R. S. Emţova, activistă a A.P.S.R., A. G. Abutidze, laminator la Combinatul siderurgic din oraşul Rustavi.

Delegaţia sovietică a fost salutată la sosire, pe aeroportul Băneasa, de tovarăşii acad. P. Constantinescu-Iaşi şi Marin Florea Ionescu, vicepreşedinţi ai Consiliului General A.R.L.U.S., acad. Iorgu Iordan, vicepreşedinte al Academiei R. P. Romîne, Mihai Beniuc, preşedintele Uniunii scriitorilor din R. P. Romînă, Octav Livezeanu, vicepreşedinte al I.R.R.C.S., reprezentanţi ai Ministerului Afacerilor Externe şi ai Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă, membri ai Consiliului General A.R.L.U.S., oameni de ştiinţă, artă şi cultură, conducători şi activişti ai organizaţiilor de masă, oameni ai muncii.

Au fost de faţă reprezentanţi ai Ambasadei Uniunii Sovietice în R. P. Romînă.

Cei prezenţi au făcut o primire călduroasă oaspeţilor sovietici.

(Agerpres)

Prin aplicarea de amendamente — la producţii de peste 40.000-50.000 kg masă verde la ha pe terenuri sărăturoase

Ameliorarea sărăturilor şi transformarea lor în terenuri productive constituie o preocupare tot mai atentă a unităţilor agricole socialiste din partea de vest a ţării. În acest scop se foloseşte ameliorarea cu fosfogips, gunoi de grajd puţin fermentat şi sulfat de amoniu. Aceste amendamente şi îngrăşăminte sînt aplicate în cantităţile dovedite ca eficiente şi după tehnica rezultată în urma cercetărilor întreprinse de către Institutul agronomic Timişoara şi Staţiunea experimentală Socodor pentru ameliorarea sărăturilor. Pentru a da un cît mai mare imbold acestei acţiuni, care să cuprindă în următorii cîţiva ani întreaga suprafaţă de aproape 175.000 hectare sărături cît există în cîmpia din vestul ţării, sfaturile regionale Banat şi Crişana, împreună cu Institutul agronomic Timişoara şi cu Staţiunea experimentală Socodor, au luat măsuri pentru generalizarea în producţie a acestei metode de ameliorare care a dat rezultate bune.

Mergîndu-se pe această linie în anul 1962 au fost înfiinţate în regiunea Banat loturi demonstrative la 16 gospodării agricole colective care deţin cele mai întinse suprafeţe de sărături. Cu aceste unităţi au fost încheiate convenţii de colaborare pe termen de 5 ani. Pentru ca rezultatele de producţie obţinute pe aceste loturi să fie cît mai convingătoare şi mai apropiate de realitate, s-a hotărît ca loturile respective să aibă suprafeţe mari, între 10—100 hectare, totalizînd anul acesta 320 ha, iar pînă în 1965, 3.500 hectare. În regiunea Crişana sînt în curs de organizare loturi demonstrative la şapte gospodării agricole colective totalizînd o suprafaţă de 200 hectare de sărături, cu perspective de extindere la cîteva mii de hectare în anii următori. Menţionăm că aceeaşi acţiune se desfăşoară într-un număr de şapte gospodării agricole de stat din regiunea Banat şi Crişana unde loturile demonstrative pentru ameliorarea sărăturilor va cuprinde o suprafaţă de circa 2.000 hectare.

Baza materială necesară organizării acestor loturi la gospodăriile agricole colective este asigurată de către sfaturile populare regionale respective, iar asistenţa tehnico-ştiinţifică este acordată de către specialiştii Institutului agronomic Timişoara şi ai Staţiunii experimentale Socodor. În scopul de mai sus sfatul popular regional Banat a alocat la începutul anului 1962 un prim fond de 500.000 lei, care a fost folosit pentru procurarea amendamentului de fosfogips şi a îngrăşămintelor necesare pentru cele 16 loturi demonstrative înfiinţate. Lucrările agrotehnice pe aceste loturi au fost efectuate de către gospodăriile agricole colective care sînt beneficiarele recoltelor. În cadrul acestor acţiuni în anul acesta au fost aduse de la Fabrica de îngrăşăminte chimice din Valea Călugărească, regiunea Ploieşti, 4.300 tone deşeuri de fosfogips şi 100 tone de sulfat de amoniu. Gospodăriile agricole colective au aplicat pe loturile demonstrative măsurile ameliorative indicate, pregătind terenul pentru culturi de plante furajere: iarbă de Sudan, sorg, mei, soia şi altele. Pe loturile demonstrative pe care s-a reuşit să se termine lucrările ameliorative la timp şi să fie însămînţate cu plantele menţionate, cum sînt acelea de la gospodăriile agricole colective din Sînmartin şi Dorobanţi, raionul Arad, Jebel, raionul Deta şi altele, au fost obţinute rezultate excepţionale chiar în condiţii de climă neprielnice din vara aceasta, a cărei efecte dăunătoare sînt întotdeauna mult mai resimţite pe sărături.

Pentru sîrguinţa depusă şi rezultatele de producţie deosebit de frumoase obţinute chiar din primul an

Prof. dr. C. V. OPREA
Institutul agronomic din Timişoara

Continuare în pag. 3-a)

LA G.A.S. ODOBEŞTI

1. Inginerul şef al gospodăriei, Aurel Blidaru, şi brigadierul Gheorghe Savin, bucurîndu-se de calitatea strugurilor obţinuţi în acest an.

2. Culesul strugurilor în brigada condusă de brigadierul Gheorghe Savin.

3. In laboratorul gospodăriei, inginera oenolog Ecaterina Dragu, determină cantitatea de zahăr din must.

Centrul şcolar agricol din Tg. Mureş. In laboratorul de cultura plantelor, profesorul Mihai Costăchescu explică elevilor cum se pot obţine recolte bogate.

Tractoristul cu 1.248 de hantri

Ion Rizea şi-a găsit vocaţia tîrziu, în anii maturităţii. A îndrăgit tractorul văzîndu-l pe ogoare, la el în sat, cum răstoarnă brazde adînci şi afînate. L-a îndrăgit, văzîndu-l cum uşurează munca oamenilor, şi cum — face ca belşugul să umple hambarele, să îndestuleze traiul colectiviştilor.

Duduitul tractoarelor în timp a fost pentru el o chemare. S-a decis repede; s-a înscris la şcoala de tractorişti şi a învăţat cu sîrguinţă; a devenit ceea ce dorea din toată inima.

Primul tractor încredinţat, a fost a doua lui bucurie plină. Il privea ca pe-o fiinţă vie, şi-l îngrijea ca atare. A căutat să-i afle tainele şi cerinţele nu numai din cărţi, ci şi din munca de zi cu zi; a vrut şi vrea, ca maşina ... să meargă ca ceasul. „Păi, înainte de toate, tractorul ăsta costă bani şi este al nostru, făcut cu banii muncitorilor — cu bani grei" — îşi zicea tractoristul Ion Rizea.

In scurt timp, datorită priceperii lui, i s-a încredinţat o brigadă. Aşa a muncit nu mai puţin de 5 ani. Şi-a îndeplinit cu prisosinţă sarcinile de şef de brigadă. Dar el voia altceva. Voia să simtă tractorul duduind pe brazdă sub el, să aibă volanul în mînă, să-i simtă trepidaţiile. Voia să are, să discuiască, să semene, să găpeze el personal.

Şi dorinţa aceasta arzătoare i-a fost îndeplinită. De trei ani lucrează din nou pe tractor. In fiecare din aceşti ani, el a executat cu tractorul pe care îl are în primire un volum de lucrări egal cu două planuri. Asta îl bucura, dar nu-l satisfăcea pe deplin, fiindcă era convins că el poate să obţină rezultate şi mai bune. „Dacă ai grijă de maşină poţi obţine de la ea cît nu-ţi închipui" spune el adesea.

Realizările dobîndite în acest an adeveresc cuvintele lui. Pe lîngă cei 266 de hantri executaţi la lucrările din primăvară, în campania de vară a mai făcut încă 888,5 hantri. Cînd te gîndeşti că planul a fost de numai 281 de hantri, această realizare poate fi socotită un record, lucru pe care îl rîvnesc şi cei mai renumiţi şi cunoscuţi tractorişti din ţară.

Merită să vedem cum a ajuns Ion Rizea la un asemenea succes.

Randamentul tractorului depinde de buna îngrijire în timpul lucrărilor. Ţinînd seamă de acest lucru, Ion Rizea acordă o mare atenţie îngrijirilor tehnice. Astfel, zilnic el gresează piesele de mare uzură, iar din două în două zile face un greseaj general. La o mie de ore de funcţionare schimbă uleiul şi elemenţii filtranţi. Spală carterul, iar o dată cu schimbarea uleiului din carter îl schimbă şi pe cel de la pompa de injecţie, de la regulatorul pompei de injecţie, de la motoraş şi de la regulatorul motoraşului. Inainte de a introduce uleiul în carter, la pompa de injecţie etc., el îl încălzeşte 2—3 minute într-o găleată galvanizată acoperită cu un capac anume pregătit. După încălzire strecoară uleiul printr-un ciorap şi numai apoi îl introduce în carter şi în celelalte locuri. Controlul nivelului la ulei îl face cu regularitate în fiecare zi. Tot zilnic revizuieşte şi strînge şuruburile şi piuliţele atît la tractor cît şi la agregat.

— Mai bine pierd cîte o jumătate de oră din timpul meu liber decît să irosesc ore întregi cu remedierea defecţiunilor în timpul lucrului în cîmp, mi-a spus tractoristul Ion Rizea.

Dar, buna funcţionare a tractorului nu depinde numai de felul cum îl îngrijeşti, ci şi de modul cum îl supui în sarcină. Este îndeobşte cunoscut că la intrarea în brazdă se produc şocuri. Acestea produc la rîndul lor vibraţii la rezistenţă, deci la sarcina de tracţiune. Cu cît aceste vibraţii sînt mai mari cu atît uzura este mai pronunţată. Cînd intră în brazdă şi observă o rezistenţă mai mare, opreşte tractorul şi dă în marşalier pentru a porni apoi din nou. In felul acesta el evită forţarea tractorului şi totodată scoaterea bulgărilor pe arătură. In brazdă are grijă să menţină aceeaşi turaţie prin apăsarea constantă şi uniformă a pedalei de acceleraţie. La ieşirea din brazdă, o dată cu debreierea, el reduce şi acceleraţia pentru a nu ambala motorul în gol. De asemenea, atunci cînd pămîntul este tare, tractoristul lucrează numai cu două brazde, iar pe căldură mare înaintează numai cu viteza I fără reductor. Toate acestea duc la prelungirea duratei de funcţionare a tractorului între două reparaţii. Economia de peste 5.400 lei realizată în acest an la piesele de schimb, este edificatoare în această privinţă.

Acum tractoristul Ion Rizea îşi poartă cu vrednicie tractorul drag pe ogoarele colectiviştilor din Tintara, raionul Videle. Ară, discuieşte, seamănă. Lucrează mult şi bine. Toamna asta vrea să se întreacă pe sine însuşi. De altfel, pînă la 1 octombrie a şi executat 94 hantri. Este neîndoios că lucrînd într-un ritm susţinut, vrednicul tractorist îşi va menţine şi în campania aceasta locul întîi pe S.M.T.-ul Anghelești.

V. CAZACU

Vor înfiinţa şcoli de viţă pe 30 hectare

Gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din comuna Timboieşti, raionul Rm. Sărat, va planta, pînă în 1965, cu viţă de vie aproape 200 de hectare. Pentru realizarea acestor plantaţii gospodăria are nevoie în primul rînd de materialul săditor viticol. In acest scop, colectiviştii au înfiinţat în anul 1961 o şcoală de viţă în suprafaţă de 2 hectare. Avînd sprijinul tehnicianului Oleg Gaevschi, tinerii pepinierişti au obţinut rezultate foarte bune: 50 la sută din viţele altoite au fost de calitatea întîi. Cu acest material colectiviştii au plantat în primăvară 20 de hectare de vie. Folosind material săditor viticol de bună calitate plantaţia se prezintă deosebit de frumoasă.

Incurajaţi de acest succes colectiviştii de aici au extins în acest an suprafaţa şcolii de viţe la 3 hectare. După cum se prezintă butaşii altoiţi se prevede o producţie şi mai bună decît cea realizată în 1961: 60—65 la sută vor fi viţe altoite de calitatea întîi.

Cum în anii viitori gospodăriile colective din raionul Rm. Sărat, situate în bazinul viticol, vor planta peste 1.400 hectare cu viţă de vie nobilă, iar producerea materialului săditor viticol este o problemă de prim ordin, la indicaţia comitetului raional de partid, consiliul agricol raional a organizat, de curînd, un schimb de experienţă la gospodăria colectivă din Timboieşti.

Delegaţii celor 11 gospodării colective au avut astfel prilejul să se convingă la faţa locului de rezultatele bune ce se pot obţine în producerea materialului săditor viticol, chiar dacă pepinieriştii n-au o tradiţie în această muncă.

Participanţii au luat cunoştinţă de lucrările de bază pe care le-au efectuat colectiviştii din Timboieşti în şcoala de viţă din expunerea noului inginer al gospodăriei, tov. P. Stan, şi în amănunt din relatarea tehnicianului Oleg Gaevschi. A urmat apoi vizitarea frumoasei şcoli de viţe.

In încheierea schimbului de experienţă, participanţii s-au angajat în faţa organelor raionale, prezente aici, să înfiinţeze la anul şcoli de viţe. Cei din gospodăria colectivă „Infrăţirea" din Grebănu, de pildă, s-au angajat să înfiinţeze la primăvară o şcoală de viţă în suprafaţă de 8 hectare, cei din gospodăria colectivă „Unirea" din Jideni 3 hectare, iar cei din gospodăria colectivă din Zărneşti 5 hectare. In total în raionul Rm. Sărat se vor înfiinţa la anul şcoli de viţă în suprafaţă de aproape 30 de hectare.

Pentru a obţine rezultate bune încă din primul an, colectiviştii vor desfunda în această toamnă întreaga suprafaţă destinată şcolii de viţă. De asemenea, ei vor asigura coardele altoi necesare prin recoltări din viţa nobilă pe care o au. La recoltarea coardelor vor ţine seama de sortimentele raionate şi de proporţia care trebuie să fie de cel puţin 40 la sută soiuri de masă.

C. VASIA

Pentru buna desfăşurare a învăţămîntului agrozootehnic de masă

Pregătiri în raionul Mizil

În regiunea Ploieşti, organizarea unui nou an de învăţămînt agrozootehnic de masă constituie o preocupare importantă pentru sfaturile populare şi consiliile agricole raionale.

Astfel, pentru a se realiza un număr dublu de cursanţi, faţă de anul trecut, consiliilor agricole raionale şi orăşeneşti le-au fost trimise din timp instrucţiunile cu privire la pregătirile pe care trebuie să le facă pentru noul an de învăţămînt, li s-au trasat sarcini concrete.

— Este ştiut că buna desfăşurare a cursurilor agrozootehnice de masă depinde, în primul rînd, de felul cum se fac pregătirile pentru organizarea şi desfăşurarea lor, ne-a spus tovarăşul inginer Moraru, preşedintele Consiliului agricol raional Mizil, cu care am discutat despre această importantă problemă. În funcţie de profilul fiecărei gospodării, de necesităţile ei de dezvoltare, a fost stabilit numărul de forme de învăţămînt şi al cursanţilor.

Astfel în gospodăriile agricole colective din raionul nostru vor funcţiona 174 de cercuri de 3 ani, care vor cuprinde 9.240 de colectivişti din toate sectoarele de producţie.

Au fost recrutaţi, de asemenea, lectorii pentru fiecare formă de învăţămînt, iar de curînd, într-o şedinţă care a avut loc la raion cu inginerii din gospodăriile agricole colective, s-au discutat pe larg instrucţiunile cu privire la noua formă de organizare a învăţămîntului agrozootehnic de masă, pregătirile concrete ce trebuie făcute.

În continuare, aflăm că în afară de inginerii agronomi, zootehnici şi medicii veterinari, unele cercuri de 3 ani vor fi conduse de tehnicieni, iar cîteva, de profesorii care predau cunoştinţele agricole.

În raionul Mizil, ca de altfel în întreaga regiune, cursanţii la cercurile de 3 ani au fost înscrişi pe baza unor cereri individuale. De asemenea, s-a stabilit ca secretarii sfaturilor populare comunale să fie, totodată, secretarii colectivelor pedagogice comunale constituite pentru a coordona şi sprijini desfăşurarea învăţămîntului agrozootehnic de masă. Că această sarcină se îndeplineşte efectiv, o dovedesc comunicările primite de consiliul agricol raional. Astfel, sfaturile populare comunale din Năieni, Cîrligu Mare, Vintileanca, Clondiru şi altele, au comunicat componenţa colectivului pedagogic comunal. Din el fac parte, în afară de secretarul sfatului popular comunal, preşedintele gospodăriei colective, inginerul sau tehnicianul respectiv, directorul căminului cultural, secretarul organizaţiei U.T.M., preşedinta comisiei de femei.

Pînă la 5 octombrie, în gospodăriile colective din raion s-au făcut înscrierile cursanţilor. Cu aceasta însă s-a realizat abia un prim început. Consiliul agricol raional trebuie să pregătească un instructaj de calitate al lectorilor, să-i ajute pe aceştia în întocmirea unui bun program de lecţii, adecvat condiţiilor economice şi de producţie ale unităţilor respective, să se intereseze din timp de asigurarea tuturor condiţiilor materiale pentru buna desfăşurare a cursurilor.

L. C.

„Voi depune toată priceperea şi toată puterea mea de muncă"

Invăţămîntul agrozootehnic de masă a devenit, pentru noi, cei care sîntem lectori de mai mulţi ani, un eveniment tradiţional de care se leagă o parte din preocupările noastre. Importanţa lui deosebită a fost subliniată în repetate rînduri în documentele de partid. În raportul său la istorica sesiune a Marii Adunări Naţionale, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej sublinia că: **„Organizarea învăţămîntului agrozootehnic pentru masele largi de ţărani colectivişti este una din cele mai importante şi urgente sarcini ale momentului de faţă".**

Noi, specialiştii de pe ogoare, înţelegem pe deplin cît este de important ca întreaga masă a ţărănimii colectiviste să dobîndească cunoştinţe agrozootehnice temeinice, să fie pregătită să muncească într-un chip nou, după recomandările ştiinţei. De fapt, realizarea acestui lucru vine şi în sprijinul muncii noastre.

Înainte de a porni la organizarea noului an de învăţămînt, la noi în gospodărie, s-a ţinut o şedinţă lărgită a consiliului de conducere şi biroului organizaţiei de bază de partid la care au participat toţi brigadierii şi şefii de echipă. Cu acest prilej s-a hotărît ca începînd din această iarnă în gospodăria noastră să funcţioneze patru cercuri: agricol, viticol, legumicol şi zootehnic. In zilele următoare, fiecare şef de echipă le-a lămurit colectiviştilor toate problemele legate de începerea unui nou an de învăţămînt de masă, le-a explicat importanţa practică a unui studiu organizat pe parcursul a trei ani. Ca urmare, noi am primit numeroase înscrieri individuale din partea colectiviştilor.

În afară de brigadieri şi şefii de echipă s-au înscris numeroşi colectivişti care lucrează în viticultură, legumicultură, la fermele zootehnice şi chiar tovarăşi de la contabilitate.

Cei mai buni cursanţi de anul trecut sînt şi astăzi în fruntea celor dornici să înveţe. Printre ei menţionez pe Apostol Florica, Hanganu Cristina, Cosmă Georgeta, Frone Stela, Cîrjan Constantin şi Lupu Constantin.

Interesul pentru aceste cursuri de trei ani l-am întîlnit cel mai bine exprimat în cuvintele unei colectiviste de-a noastră, care venind să se înscrie mi-a spus: „Copiii noştri au posibilitatea să înveţe tot ce e nou în şcoli, să se califice la cursuri, în întreprinderile în care lucrează. Noi, părinţii lor, care mai avem de lucrat pe ogoare încă 15—20 de ani, cît ne-or mai ţine puterile, trebuie să învăţăm aici la colectivă, la cursurile acestea, aşa cum bine s-a gîndit partidul".

În ceea ce priveşte buna desfăşurare a lecţiilor fiecărui cerc, vom pregăti din vreme sala clubului care asigură condiţii bune pentru 30 de cursanţi. Avem mese şi băncile necesare, tablă, lemne pentru încălzit. În mare măsură, materialul didactic pentru lecţii îl voi primi cu împrumut de la laboratorul Centrului şcolar agricol din localitate. Existenţa unor manuale tipărite le va fi de un real folos cursanţilor.

În ceea ce mă priveşte, voi depune toată priceperea şi toată puterea mea de muncă pentru succesul acestor cursuri.

Ing. SILVIA CANTARAGIU
G.A.C. „Unirea" Mizil, regiunea Ploieşti

Actorii în vizită pe ogoare

Actorii Teatrului de Stat din Turda s-au deplasat zilele acestea la gospodăria agricolă de stat „Mihai Viteazu" din Turda, secţia Băişeni.

Conduşi de inginerul Ioan Prodan, directorul gospodăriei, actorii au vizitat cele mai importante sectoare de producţie. Cu multă mîndrie, inginerul Ion Prodan le-a explicat actorilor cum se munceşte în gospodărie, cum funcţionează anumite maşini agricole şi aparate automate, despre dezvoltarea gospodăriei, trecînd apoi la acei care dau viaţă recoltelor bogate, muncitorii.

La ferma de păsări actorul Ion Lorentz a stat mult de vorbă cu muncitoarele fermei de păsări, despre păsări, despre îngrijirea lor, dar mai ales despre viaţa şi preocupările îngrijitoarelor.

În continuare, actorii au vizitat sectorul zootehnic. Aici au întîlnit mulţi îngrijitori harnici cu care au stat de vorbă. Printre îngrijitorii de aici se numără tov. Szekely Nicolae, Săutean Maria şi alţii.

— Sînt cei mai buni îngrijitori din gospodărie, le spune inginerul Prodan. Tov. Szekely este fruntaş în acest sector de ani de zile şi este decorat cu Ordinul Muncii, iar mulgătoarea Săutean Maria pentru munca depusă a fost decorată cu Medalia Muncii. Actriţa Smaranda Zahiu a discutat mult cu cei doi crescători de animale, notîndu-şi o mulţime de lucruri care o vor ajuta la interpretarea rolului său.

Bogatele învăţăminte şi noile cunoştinţe acumulate în vizita făcută la gospodăria de stat „Mihai Viteazu" le va folosi mult actorilor la repetiţiile ce le fac cu piesa „Îndrăzneala" de Gheorghe Vlad, cu care se va deschide viitoarea premieră a teatrului turdean.

AUREL RADU
corespondent

La dispensarul medical din comuna Radaseni, regiunea Ploieşti, Doctora Elena Erlich dă copiilor asistenţa necesară

Cărţi apărute în lunile august-septembrie în Editura Agrosilvică

A. A. Avachian: Biologia dezvoltării plantelor agricole
*** Recoltarea şi păstrarea producţiei agricole.
*** Folosirea gunoiului de grajd.
C. Bistriceanu: Conveierul verde şi eficienţa lui economică în creşterea animalelor.
*** Cum am obţinut 4.290 litri lapte pe cap de vacă furajată.
*** Experienţa noastră în asigurarea bazei furajere
*** O nouă metodă de adăpostire a păsărilor.
*** Cum putem obţine pui îngrăşaţi la 65—70 de zile.
*** Cum am obţinut 510 kg. carne la un hectar teren.
G. Brumaru: Obţinerea furajelor de calitate şi ieftine.
S. Stoicescu: Cum putem mări producţia de ouă.
K. Schobel: Mecanizarea pregătirii nutreţurilor combinate
*** Din experienţa S.M.T. Griviţa.
Fl. Gîlcă, M. Ionuţ, C. Coştiuc: Analiza activităţii economice în gospodăriile agricole colective.
A. Taindel şi V. Voiniceanu: Fitotehnie (Ediţia a doua).
D. Bernaz şi col.: Tehnologia vinului.
Ernest René: Căptuşirea canalelor de irigaţie.
P. A. Baranov: Îngrăşăminte lichide cu azot.
*** Îngrijirea şi folosirea păşunilor şi fîneţelor naturale.
Mihalache Leonida: Cultura viţei de vie pe terase.
G. Catrani: Prim-ajutor în caz de îmbolnăvire la animale.
*** Legumicultura anul I. (pentru învăţămîntul agrozootehnic de masă).
*** Viticultura anul I (pentru învăţămîntul agrozootehnic de masă).
*** Pomicultura anul I (pentru învăţămîntul agrozootehnic de masă).
Dr. Popescu şi V. Oţel: Diagnosticul gestaţiei la animalele domestice.
D. Negruţiu şi col.: Leofilizarea.
*** Organizarea conveierului verde în G.A.C. „1 Mai" Grădiştea.
Puiu Ştefan: Pedologia şi bazele chimiei.
V. Georgescu: Lucrări practice la farmacologie.
Liviu Petrişor: Lucrări practice la patologia bolilor parazitare.
Orest Luchian: Lucrări practice la controlul alimentelor de origine animală.
Dr. D. Popovici şi Dr. I. Tricu: Controlul alimentelor de origine animală.
Gh. Dabija şi E. Bogdan: Lucrări practice la microbiologie.
Tr. Bobeica şi M. Popescu: Tractoare.
Bobeica Traian: Cartea tractoristului.
*** Brigăzi permanente de tractoare.
Mihai Poznan: Din experienţa colectiviştilor din Ciorăşti în întărirea economico-organizatorică a G.A.C.
Maghiar T. şi col.: Pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective.

ÎN LIMBA MAGHIARĂ

Dr. Berczi Endre: Plantarea şi îngrijirea merilor şi perilor pitici.
*** Avem un milion de ouă — vom avea două milioane.
G. Marinescu şi C. Petrescu: Folosirea nutreţurilor combinate în hrana animalelor.
I. Zuckerman: Căi de sporire a producţiei agricole.

ÎN LIMBA SÎRBĂ

I. Tolea: Creşterea tineretului porcin.
*** Creşterea tineretului taurin.

Expoziţia zootehnică din Sighet

Creşterea animalelor constituie principala ocupaţie a ţărănimii din raioanele Sighet, Vişeu şi o parte din raionul Oaş, regiunea Maramureş, raioane de munte cu suprafeţe mici de teren arabil, dar cu întinse păşuni şi fîneţe naturale.

Condiţiile naturale favorabile, dragostea şi priceperea ţăranilor maramureşeni cu o veche tradiţie în creşterea taurinelor, precum şi sprijinul substanţial acordat de statul nostru democrat-popular crescătorilor de animale, au făcut ca vitele de rasa Brună din aceste raioane să fie cunoscute în toată ţara, faima lor depăşind de multă vreme graniţele ţării.

De bună seamă că la această faimă, o contribuţie însemnată au avut-o şi însuşirile preţioase pe care le au vitele din această rasă şi anume: producţia bună de lapte şi carne, faptul că ele se pot întreţine cu uşurinţă fiind mai puţin pretenţioase la furajare, rezistenţa la diferitele condiţii de climă şi ca atare posibilitatea lor de a se adapta şi creşte în toate regiunile ţării etc.

Deşi efectivul vacilor de rasă Brună este relativ redus, 30.000—35.000 capete, totuşi din această parte a ţării se scot anual în medie cîte 800—1.000 de tauri şi circa 2.500 capete vaci şi juninci. În decurs de numai 10 ani s-au cumpărat de aici peste 18.000 capete animale în valoare de peste 80.000.000 lei.

Toate aceste animale, au fost cumpărate pentru reproducţie de către gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, centrele de însămînţări artificiale, staţiunile de montă comunală, din regiunile Oltenia, Argeş, Ploieşti, Bucureşti, Galaţi, Bacău, Iaşi şi chiar din Dobrogea.

Pentru ca în această parte a ţării să se poată produce un număr cît mai mare de animale de rasă, statul a luat măsuri pentru înmulţirea, îmbunătăţirea şi stimularea creşterii taurinelor de rasă Brună. Astfel, s-au importat un număr mare de reproducători de mare valoare zootehnică care prin încrucişarea cu vacile locale au dus la o îmbunătăţire substanţială a efectivelor de taurine. Pentru ca taurii să fie folosiţi la un număr cît mai mare de vaci, s-a organizat un centru de însămînţări artificiale la Sighet şi un centru de selecţie care stabileşte valoarea şi capacitatea productivă a animalelor de reproducţie. Pentru apărarea sănătăţii animalelor, au fost înmulţite circumscripţiile veterinare, s-au construit un spital şi numeroase dispensare veterinare.

Un rol hotărîtor în desvoltarea creşterii taurinelor de rasă Brună l-a avut organizarea fermelor zootehnice în cadrul gospodăriilor agricole colective. Cu sprijinul tehnic al specialiştilor s-au înfiinţat ferme cu vaci de cea mai bună calitate, în care creşterea tineretului, îngrijirea şi hrănirea vacilor se face după tehnica avansată, ceea ce a dus la obţinerea unor producţii mari de lapte. O deosebită importanţă în stimularea creşterii taurinelor de rasă Brună, o are organizarea cumpărării surplusului de tauri, vaci, juninci de reproducţie, prin contractarea lor de către I.S.A.A.R. care le plăteşte la preţuri remuneratorii în raport cu valoarea lor. Aceasta face ca atît gospodăriile colective, cît şi membrii colectivişti să fie cointeresaţi în producerea unui material de calitate cît mai bună. Animalele cele mai frumoase, cu producţii mai ridicate de lapte, sînt prezentate în cadrul unei expoziţii, cu care ocazie cei mai buni îngrijitori şi mulgători sînt premiaţi.

În scopul organizării acestor expoziţii în condiţii optime, sfatul popular regional a constituit la Sighet un local special format din adăposturi şi padocuri pentru prezentarea animalelor.

În luna septembrie a.c. s-a organizat la Sighet de către consiliile agricole al regiunii Maramureş şi al raionului Sighet, cu sprijinul Consiliului Superior al Agriculturii, un tîrg-expoziţie cu animale din această rasă. Tîrgul-expoziţie s-a deschis în prezenţa tov. Iosif Uglar, prim secretar al Comitetului regional P.M.R. Maramureş şi a altor membri din comitetul regional P.M.R. şi Comitetul raional P.M.R. Sighet şi de la sfaturile populare regional, raional şi orăşenesc. A participat tov. Virgil Gligor, vicepreşedinte al Consiliului Superior al Agriculturii. La expoziţie au fost aduşi un număr de 72 tauri selecţionaţi din cei peste 350 de tauri prezentaţi la tîrg, precum şi un număr de 60 vaci, juninci şi viţele.

Tăuraşii cei mai valoroşi au fost prezentaţi de către Staţiunea experimentală zootehnică din Sighet. Din cei 10 tauri exponaţi, 9 tauri au fost bonitaţi în clasa record. Aceasta se datoreşte faptului că tăuraşii provin din părinţi cu producţii superioare, tatăl fiind de calitate record sau elită, iar mamele cu o producţie mai mare de 3.800 litri lapte într-o lactaţie. Primii clasaţi, taurii „Ilie" şi „Iepure" provin din mame cu o producţie de 5.559 litri lapte cu 3,97 la sută grăsime şi 5.092 litri lapte cu 3,80 la sută grăsime. Tăuraşii sînt bine dezvoltaţi cu o greutate de 420—450 kg la 16 luni, cu o conformaţie corectă, obţinînd fiecare la bonitare cîte 80 de puncte. Tot atît de valoroase au fost şi vacile prezentate de Staţiunea experimentală zootehnică Sighet. Printre cele mai valoroase exemplare se numără vaca „Angelica" cu o producţie de 5.212 litri lapte şi 3.86 la sută grăsime, în lactaţia a 2-a; vaca cu matricola 284 care în lactaţia a 4-a a dat 5.237 litri lapte cu 3.80 la sută grăsime; vaca „Bruna" care în lactaţia a 4-a a dat 5.128 litri lapte cu 3.60 la sută grăsime.

Animale valoroase au prezentat şi gospodăriile agricole colective „Gh. Doja" din Cîmpulung, „Unirea" din Remeţi, „Partizanii Păcii" din Săpînţa, „Viaţă Liberă" din Sighet ş.a. Gospodăria agricolă colectivă din Cîmpulung, de pildă, a prezentat 3 tauri şi 3 vaci dintre care tăuraşul elită „Bujor", de 18 luni, cu o greutate de 440 kg, provenit din mamă cu o producţie de 4.818 litri lapte cu 4.83 la sută grăsime şi tatăl de clasa elită şi vaca „Paula" matr. 71 care în lactaţia a 4-a a dat 4.914 litri lapte cu 4.10 la sută grăsime, provenită din vaca „Bimbo" cu 4.874 litri lapte şi 3.59 la sută grăsime şi tatăl din import. G.A.C. Săpînţa a prezentat 2 tauri dintre care tăuraşul „Leonte" de clasa elită în vîrstă de 18 luni cu o greutate de 430 kg provenit din mama „Vilma" cu o producţie de 4.668 litri lapte cu 4.2 la sută grăsime şi tata „Roco" din import.

Tăuraşi de bună calitate au prezentat şi G.A.C. Remeţi, „Viaţă Liberă"-Sighet, membrii colectivişti Mihai Hrin şi F. Torjai, precum şi mulţi alţi membri colectivişti crescători vestiţi de tauri cum sînt Dumitru Pop şi Vasile Pop din Hărniceşti, B. Moldoveanu din Sighet, Teodor Stan şi Ioan Danciu din Sighet, Vasile Balog din Bîrsana ş.a.

Printre vacile prezentate de către gospodăriile agricole colective se remarcă vaca „Miţi" din G.A.C. Remeţi, vaca „Baba" din G.A.C. „Viaţă Liberă", „Florica" din G.A.C. Vad şi „Miţi" din G.A.C. Iza.

Pentru rezultatele bune obţinute în creşterea animalelor au fost acordate de către Consiliul Superior al Agriculturii, premii în valoare de peste 25.000 lei, în bani şi obiecte, precum şi diplome şi insigne de fruntaşi în creşterea animalelor.

Premii în bani au primit îngrijitorii de tauri Dumitru Ganea de la staţiunea experimentală zootehnică, Ştefan Biro din G.A.C. Cîmpulung, Mihai Stan-Citu din G.A.C. Săpînţa, precum şi colectiviştii Mihai Hrin şi Francisc Torjai. De asemenea, au primit premii în bani şi îngrijitorii de vaci şi viţele Petru Bacoei, Petru Sima, Vasile Frăsin, Gheorghe Pricop, Nuţu Mureşan, Vasile Marincat, Ileana Pisoc şi G. Turda din staţiunea experimentală zootehnică, şi mulgătorii Maria Pasenciuc din G.A.C. Remeţi, Ion Botezat din G.A.C. „Viaţă Liberă", Petru Teleptean din G.A.C. Vad, Iosif Koşa din G.A.C. Cîmpulung şi alţii.

De asemenea, au fost premiaţi şi brigadierii zootehnici care au obţinut rezultate bune în organizarea creşterii animalelor, cum este Vasile Berinde din staţiunea experimentală, Grigore Stan dela G.A.C. Săpînţa şi Costelnic de la G.A.C. Iza.

Premiile au fost înmînate de către tov. prof. dr. Virgil Gligor, vicepreşedinte al Consiliului Superior al Agriculturii.

La această expoziţie au participat şi 3 delegaţi din Austria, specialişti în creşterea taurinelor din rasele Brună, Simental şi Pinzgau, care au apreciat în mod elogios modul de organizare a acestei expoziţii, precum şi calitatea materialului expus.

Tîrgul-expoziţie a fost vizitat de circa 1.500 colectivişti, crescători de animale din satele învecinate.

Cu ocazia acestui tîrg-expoziţie s-au cumpărat de către I.S.A.A.R. un număr de peste 400 capete tauri şi vaci de prăsilă, pentru regiunile Iaşi, Suceava, Oltenia şi Bucureşti, cumpărările de animale continuînd şi în zilele următoare.

Dr. EUGEN MICLEA

Ciobanul gospodăriei colective din Stoicănești, regiunea Argeș, Vasile Spătaru, își dă toată silința ca oile gospodăriei să fie bine îngrijite și hrănite, știind că ferma de oi aduce însemnate venituri. În fotografie Vasile Spătaru și lîngă el Niculae Ciobanu, șeful fermei — pe cîmp cu oile la păscut.

Creșterea porcilor la gospodăria agricolă de stat Călărași

Gospodăria agricolă de stat din Călărași a dezvoltat în ultimii ani ramura creșterii animalelor și în special sectorul porcin, care în prezent numără peste 13.500 capete.

Anul acesta, cît și în anii anteriori, ca urmare a unei bune îngrijiri a scroafelor, noi am reușit să obținem cîte 10 purcei de la fiecare scroafă la o singură fătare și 9,6 capete purcei la înțărcare, cu o greutate medie de peste 15 kg la înțărcare. De asemenea, la tineretul porcin gospodăria noastră realizează un spor mediu zilnic de 0,295 kg, față de 0,260 kg planificat, iar la porcii puși la îngrășat realizăm un spor de peste 0,500 kg, față de 0,480 kg planificat. Consumul de U.N. este sub cel planificat: 4.2 U.N. la tineretul sub 30 kg și de 5 U.N. la porcii la îngrășat.

Iată cîteva din metodele folosite de gospodăria noastră pentru obținerea unor rezultate bune în sectorul porcin.

Specialiștii din gospodărie au dat o mare atenție menținerii scroafelor și vierilor în permanență într-o stare bună de întreținere, corespunzătoare condițiilor de reproducție. Aceasta se realizează prin hrănirea rațională a animalelor și plimbarea lor zilnică în aer liber pe lucerniera din apropierea crescătoriei. Datorită bunei întrețineri și îngrijiri a scroafelor în timpul lactației, acestea intră în călduri după 4—5 săptămîni de la fătare. După cea de a 6-a săptămînă de lactație, scroafele sînt date la montă. În felul acesta noi am reușit să obținem un indice ridicat de utilizare a scroafelor, realizînd de la fiecare scroafă cîte două fătări pe an.

Din observațiile practice de pînă acum, monta și fătările grupate au o serie de avantaje, printre care menționăm:

— După montă scroafele pot fi grupate în loturi în ordinea montării lor, ceea ce ușurează controlul scroafelor care revin în călduri.

— Permite a se executa o furajare rațională corespunzătoare fazei de gestație și stării fiziologice.

— Fătarea scroafelor — fiind într-un sezon relativ scurt de 30 zile — ne dă posibilitatea să supraveghem și să îngrijim mai bine de scroafe în timpul fătării, evitînd astfel pierderile de purcei — prin striviri de către scroafă.

— La purceii sugari cît și la tineret — fiind de vîrstă apropiată — se ușurează mult alimentația, lotizările și vaccinările.

După fătare, scroafele primesc în continuare o îngrijire specială. Din prima zi de fătare, ele sînt ținute separat de purcei, într-un padoc special amenajat la jumătatea maternității, iar la boxe sînt introduse numai pentru alăptarea purceilor.

În primele 2—3 săptămîni de la fătare scroafele stau $1\frac{1}{2}$—2 ore pe zi separate de purcei, iar în luna 2-a de lactație, acest interval se mărește la 4—5 ore. În timpul cît scroafele stau în padocuri pentru hrănire și odihnă, purceii primesc hrană suplimentară compusă din furaje concentrate și suculente.

În cadrul crescătoriei de porci din gospodăria noastră, am urmărit îndeaproape selecția porcilor pentru prăsilă. Astfel, din cele 1.300 scroafe de rasă Marele Alb, din gospodărie, am format un nucleu de prăsilă de 200 capete, din cele mai bune exemplare, cu prolificitate și capacitate de alăptare mare. Ele formează matca de bază din care se oprește materialul pentru reproducție. Aceste scroafe se cresc în rasă curată pentru a produce scrofițe de rasă Marele Alb.

La restul de 1.100 capete se aplică încrucișarea industrială prin împerecherea scroafelor de rasă Marele Alb cu vieri de rasă Landrace, Bere și Conwall pentru a produce metiși în vederea îngrășării pentru carne.

De curînd, practicăm în cadrul secției tripla încrucișare, adică metisul rezultat între Marele Alb și Landrace se încrucișează cu vieri de rasă Conwall.

După constatările noastre, acești produși au o greutate mai mare la naștere și realizează sporuri de creștere mai mari, față de ceilalți purcei.

Rezultatele obținute de gospodăria noastră se datoresc în primul rînd faptului că ne-am ocupat îndeaproape și de ridicarea nivelului profesional al lucrătorilor din acest sector, de permanentizarea lor la locul de muncă.

Gospodăria noastră dă o mare atenție cercurilor profesionale zootehnice care la noi se țin cu regularitate în fiecare an. Sub îndrumarea organizației de partid, comitetul sindicatului a organizat întrecerea socialistă între brigăzi, precum și între muncitori, întrecere care a constituit un factor mobilizator în îndeplinirea și depășirea planului de producție.

Fruntași în întrecerea socialistă sînt îngrijitorii Spani Cristea, Maria Zamfir, Gheorghe Savu, Ștefan Dobre și Gh. Ciuranu, de la scroafe, iar de la tineret porcin Iosif Grigore și Tudor Madin, care realizează 0,433 kg spor zilnic la porcii sub 30 kg cu un consum de 4,2 U.N.

De asemenea, fruntași în muncă la ferma pentru îngrășatul porcilor, se remarcă Ilie Pavel și Nicolae Vasilache, care realizează zilnic 0,610 kg. cu un consum de 5 U.N.

Ing. GH. NAVREA
șeful secției Negru Vodă
din G.A.S. Călărași

Rezultatele vecinilor diferă...

Gospodăriile colective din Homorod și Cața, raionul Rupea, sînt două unități care, alături de multe altele din regiunea Brașov, au obținut rezultate bune care le situează printre fruntașe în privința dezvoltării sectorului zootehnic. Raportate la 100 hectare de teren, la 1 ianuarie 1962 efectivele de animale de producție ale celor două gospodării au fost — la prima: 35 taurine din care 19 vaci și juninci montate, 151 ovine, 8 porcine, iar la a doua: 27 taurine din care 15 vaci și juninci montate, 102 ovine și 18 porcine. După cum se vede, creșterea taurinelor și ovinelor a atins încă de la sfîrșitul anului trecut indicii prevăzuți pentru anul 1965. La aceste două specii, efectivele continuă să crească mult în acest an cînd se ajunge, la gospodăria din Homorod la: 57 taurine, din care 27 vaci și juninci, și 210 ovine, iar la cea din Cața la 41 taurine, din care 21 vaci și juninci, și 201 ovine.

Din compararea cifrelor de mai sus se desprinde concluzia că, dacă cu ani în urmă, aceste gospodării au pornit în dezvoltarea efectivelor din cele două specii, de la rezultate diferite, ritmul actual de creștere este aproape același (la vaci chiar același); la ovine gospodăria din Cața înregistrează în 1962 un ritm mai ridicat — 99 de capete la 100 de hectare, față de 59 în gospodăria din Homorod.

Trebuie menționat că cele două unități sînt vecine cu terenul arabil, fînețele, pășunile. Amîndouă au asigurate din abundență baza furajeră pentru animale. Și la una și la cealaltă taurinele sînt din rasa bălțată romînească.

Locuitorii comunelor Homorod și Cața sînt pricepuți crescători de animale, iar gospodăriile colective valorifică cu succes posibilitățile pe care le oferă așezarea lor pentru dezvoltarea creșterii animalelor de producție. De rezultatele obținute în această direcție se leagă investițiile de producție importante pe care gospodăriile le fac an de an în scopul sporirii avuției obștești și creșterii valorii zilei-muncă. În principal, posibilitatea celor două unități de a repartiza colectiviștilor avansuri bănești regulate (lunar colectiviștii primesc bani la ziua-muncă) le este oferită de valorificarea producțiilor sectorului zootehnic.

Dar, dacă diferențele exprimate de cifrele de mai sus își au explicația și, în parte, justificarea în începuturile diferite ale celor două gospodării, altor diferențe care se mențin nu li se poate găsi justificare.

Unele neajunsuri, care pot fi ușor înlăturate, fac ca gospodăria din Cața, deși repetăm, are aceleași posibilități ca vecina ei, să înregistreze în anumite privințe, realizări mai mici decît colectiva din Homorod.

Ca și anul trecut, prima gospodărie și-a prevăzut să obțină în 1962 pe cap de vacă furajată cîte 2.400 litri de lapte, în vreme ce gospodăria din Homorod și-a propus să realizeze 2.600 litri. (Efectivul mediu de vaci furajate este de 165 la prima, de 190 la a doua). Iată deci, prima diferență care se exprimă pînă la sfîrșitul anului în circa 33.000 litri de lapte. Ritmul de obținere a producției este și el diferit. Gospodăria din Homorod a obținut, pînă la 20 septembrie, pe cap de vacă furajată, cîte 1.850 litri de lapte, iar cea din Cața, 1.527 litri. Aceasta înseamnă că diferența de lapte a producției anuale a și fost depășită, la Homorod, cu 123 de litri.

Dacă condițiile sînt aceleași, care este cauza acestor diferențe? Vom încerca să analizăm mai jos, unele aspecte ale problemei. Se știe că cointeresarea materială este factorul hotărîtor care asigură succesul. Cu cît retribuirea colectiviștilor este mai judicios făcută, cu atît interesul lor este stimulat în scopul obținerii de producții tot mai mari. Bineînțeles că, asigurarea unor condiții cît mai bune de muncă, contribuie mult la obținerea rezultatului dorit. O nouă paranteză este necesară. Preocuparea pentru asigurarea unor condiții bune de muncă trebuie evidențiată la ambele gospodării. La amîndouă nutrețurile, bine conservate în fînare, silozuri sau în podurile grajdurilor, solicită din partea îngrijitorilor de animale eforturi minime pentru transportul și administrarea lor. Printr-un sistem de țevi, și la o gospodărie și la cealaltă, apa este adusă în grajduri — la ieslea animalului, automat, la Homorod, la jgheaburi, la Cața. Aceasta pentru perioada de stabulație. Pentru vară, în ambele gospodării animalele sînt ținute pe pășuni, în tabere.

Dar cu toate că și condițiile de muncă ale îngrijitorilor de animale din cele două gospodării sînt absolut asemănătoare, retribuirea muncii lor este diferită.

Iată aceste diferențe:

Descrierea lucrării	PRETUIREA ÎN ZILE MUNCĂ: PROPUSĂ DE NORMATIV	APLICATĂ: La G.A.C. HOMOROD	APLICATĂ: La G.A.C. CAȚA
PENTRU FIECARE 100 LITRI LAPTE CU 3,5 % GRĂSIME OBȚINUT ÎN PERIOADA DE VARĂ	1,0 - 1,5 Z.M	1 Z.M	1,25 Z.M
PENTRU FIECARE 100 LITRI LAPTE CU 3,5 % GRĂSIME OBȚINUT ÎN PERIOADA DE STABULAȚIE	2,0 - 2,5 Z.M	1,90 Z.M	2,25 Z.M

Încă o dată, firesc este ca, la aceleași condiții, retribuirea să fie aceeași. Dar, așa cum se vede, cifrele din tabelul de mai sus arată altceva. La gospodăria colectivă din Homorod, normarea cît mai justă a muncii, ținînd seama de ușurarea continuă a eforturilor îngrijitorilor a stat mai mult în atenția colectiviștilor. Aici, pentru producția obținută în perioada de vară, colectiviștii sînt retribuiți cu zile-muncă la limita inferioară a propunerii din normativ, iar pentru perioada de stabulație a animalelor, chiar sub limită. Este o hotărîre dintre cele mai chibzuite, determinată de îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă la zootehnie. Astfel colectiviștii sînt stimulați să folosească tot mai bine aceste condiții, de interesul și priceperea lor depinzînd, în principal, obținerea de producții tot mai mari. Este dreptul colectiviștilor de a hotărî norme proprii de muncă și de retribuire, ținînd seama de condițiile concrete, cu preocupare pentru folosirea cît mai chibzuită a fondului de zile-muncă. Și colectiviștii din Homorod au luat tocmai o asemenea hotărîre.

La gospodăria colectivă din Cața norma de retribuire este medie față de recomandările normativului. Pentru obținerea a 100 litri de lapte de vacă se cheltuiesc, vara cu 25 de procente z. m. mai mult, iar cînd animalele sînt în stabulație, cu 55 de procente mai mult decît la Homorod. Așa cum o dovedește experiența vecinei sale, normarea poate fi îmbunătățită. Aceasta ar însemna, referindu-ne la cifrele enunțate, o economie de circa 1.450 de zile-muncă anual, care ar putea fi cheltuite pentru obținerea a încă aproximativ 1.100 hectolitri de lapte. Procedînd astfel, colectiviștii îngrijitori ar fi stimulați și mai mult să lupte pentru obținerea de producții mari.

În ceea ce privește retribuirea muncii îngrijitorului pentru fiecare vițel născut sănătos de la vacile luate în primire și crescut pînă la 3—5 zile, la gospodăria din Cața, unde se dau 4 zile-muncă, se procedează mai bine decît la gospodăria din Homorod unde, în aceleași condiții, se atribuie 5 zile-muncă pentru fiecare vițel predat.

Aceste cîteva aspecte din activitatea acestor două gospodării fruntașe în creșterea animalelor, dovedesc din plin cît de mari sînt, în gospodăriile colective, posibilitățile de sporire a producțiilor și folosire economicoasă a zilelor-muncă.

T. OPREA

GRIJĂ PENTRU FERTILIZAREA SOLULUI

Secția Gherghița a gospodăriei de stat Drăgănești, regiunea Ploiești, condusă de inginerul agronom Mihai Stelian, cu toate condițiile vitrige din acest an, a realizat și depășit planul la cultura grîului, obținînd 2.159 kg de grîu la ha. Au fost însă tarlale pe care s-au cultivat soiurile Bezostaia și Ponca, unde s-au obținut în medie cîte 2.500—3.000 kg la hectar. La obținerea acestor rezultate a contribuit în mare parte fertilizarea solului. Învățînd din experiența acestui an, suprafața de 300 hectare care se va însămînța cu grîu, în această toamnă, a fost fertilizată. Astfel, pe 36 hectare s-au aplicat 710 tone gunoi de grajd bine putrezit, iar pe 264 hectare s-au aplicat 78 tone de superfosfat.

Paralel cu fertilizarea solului, lucrătorii acestei secții au asigurat din vreme întreaga cantitate de sămînță, și s-a pregătit terenul pe 120 hectare.

Un aport deosebit la lucrările pregătitoare l-au adus mecanizatorii fruntași, comuniștii Ene Pîrvu, Vasile Petre, Niculae I. Niculae și Neacșu Stelian.

V. PORUMBOIU
corespondent

Din culturile intercalate

Gospodăria agricolă colectivă din satul Teioasa, raionul Dorohoi, a avut anul acesta în cultură intercalată, fasole, cînepă și dovleci pe suprafața de 200 hectare cu porumb. În afară de cele 4 vagoane de dovleci care vor constitui o hrană bună pentru animale, gospodăria a valorificat pînă acum prin cooperativa Darabani, peste 3.500 kg. fasole, obținînd un venit de peste 9.000 de lei.

Întreaga cantitate de fasole, cînepă și dovleci aduce gospodăriei un venit bănesc de peste 45.000 de lei.

C. BARBACARU
corespondent

Priceperea și-a dat mîna cu hărnicia

Zilele trecute am vizitat gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din comuna Grădiștea, raionul Olteț, regiunea Oltenia. Și aici ca pretutindeni în țară oamenii zoresc lucrările de toamnă. Sînt multe de făcut acum, iar timpul nu așteaptă. Peste tot, se muncește cu hărnicie și rezultatele nu au întîrziat să se arate.

Înființată acum cîțiva ani cu 152 de familii, gospodăria colectivă din Grădiștea numără în prezent 1.173 de familii — adică toată comuna. În aceste condiții, noi sarcini s-au pus în fața consiliului de conducere. Organizîndu-și bine munca de zi cu zi, colectiviștii au reușit să pună bază solidă dezvoltării gospodăriei, întăririi ei economice.

— Am mers pe linia dezvoltării, înainte de toate, a ramurilor de producție pentru care avem cele mai prielnice condiții — mi-a spus comunistul Tănase Ion, președintele gospodăriei. Bunăoară, avînd în vedere faptul că prin așezarea geografică gospodăria dispune de întinse suprafețe de pășuni și fînețe naturale, ne-am gîndit să creștem multe animale. Ne-am convins din experiența altor gospodării că sectorul zootehnic aduce venituri mari și permanente în tot cursul anului. Am pornit deci la treabă cu toată convingerea; ne-am întocmit planul de cumpărări la animale și am hotărît să reținem din prăsilă proprie întregul efectiv valoros. Putem spune că pînă acum acest plan a fost în cea mai mare parte îndeplinit. Astfel, fermele de animale cuprind 377 de taurine, din care 76 de vaci, 58 de juninci, 39 de viței reținuți din prăsilă proprie, 86 de porcine, peste 350 de oi.

Harnicii colectiviști din comuna Grădiștea au acordat toată atenția bunei îngrijiri și hrăniri a animalelor proprietate obștească. Drept urmare, ei au obținut pînă acum circa 1.700 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Valorificînd producția din sectorul zootehnic, gospodăria a obținut pînă la 1 octombrie un venit bănesc de peste 150.000 de lei.

O grijă deosebită au acordat și acordă colectiviștii asigurării cu hrană în timpul iernii animalelor. Pînă acum ei au însilozat 844 tone de porumb siloz, vrejuri, diferite ierburi, precum și cantitatea de 310 tone de fîn și lucernă. Ei vor însiloza și coceni de porumb, care se vor adăuga la cantitățile însilozate.

Pentru adăpostirea animalelor existente, precum și a acelora ce se vor adăuga în următorii ani, colectiviștii și-au planificat să construiască anul acesta 1 grajd de 100 de capete, 2 grajduri de cîte 50 de capete bovine, 1 maternitate de scroafe și o puierniță. Pentru realizarea acestor obiective, consiliul de conducere a gospodăriei a luat măsuri din vreme, astfel ca animalele o dată cu venirea iernii să aibă adăposturi corespunzătoare. Organizîndu-și bine munca, avînd materiale de construcții procurate din timp, colectiviștii au terminat toate construcțiile propuse. Urmează ca pînă la 15 octombrie să li se facă amenajările interioare și tot la aceeași dată să fie date în folosință.

Construcțiile sînt trainice și călduroase. Demn de remarcat este faptul că s-au folosit în cea mai mare parte materiale din resurse locale: materialul lemnos, chirpicii, cărămizile, pietrișul. Acest lucru a scăzut mult prețul de cost al construcțiilor. Economiile realizate după cum reiese din scriptele contabilității trec de 160.000 de lei. Fondurile economisite astfel, vor fi folosite în scopuri productive și în primul rînd, pentru cumpărări de animale.

Realizări frumoase în munca de construcții au obținut cele două echipe conduse de Stan Dumitru și Amza Gheorghe.

Muncind cu hărnicie și pricepere și deacum înainte colectiviștii din Grădiștea vor spori efectivul de animale proprietate obștească, și producția animalieră, vor face mai multe construcții zootehnice, lucru ce va duce la întărirea gospodăriei, la sporirea veniturilor colectiviștilor.

Ing. ADELA CUMPĂNAȘU

Prin aplicarea de amendamente — la producții de peste 40.000-50.000 kg masă verde la ha pe terenuri sărăturoase

(Urmare din pag. I-a)

pe sărăturile ameliorate, merită să fie dată ca exemplu gospodăria agricolă colectivă „3-5 Martie" din comuna Sînmartin. Această unitate are o suprafață arabilă de 1.200 hectare și 886 hectare pășune foarte slab productivă pe sărături, care după evaluările făcute nu produce anual mai mult de 600—900 kg masă verde la ha. În afară de 30-40 zile la începutul primăverilor și sfîrșitul toamnelor ploioase, vegetația este complet uscată pe această pășune care capătă un aspect de pustiu.

Pe o suprafață de 50 hectare din această pășune s-a amenajat în anul acesta un lot demonstrativ în care s-a aplicat un complex simplu de măsuri agrochimice și agrotehnice ameliorative, avînd la bază folosirea fosfogipsului ca amendament și a sulfatului de amoniu ca îngrășămînt mineral. Pe acest lot au fost cultivate următoarele plante furajere: iarbă de Sudan, sorg, mei și soia. Din cauza secetei prelungite, semințele nu au încolțit decît la începutul lunii iunie. De la această dată plantele s-au dezvoltat aproape normal deși lipsa de ploaie s-a resimțit aproape tot timpul. La mijlocul lunii august, iarba de Sudan se dezvoltase foarte bine, astfel încît a fost cosită realizîndu-se o producție de 17.000—20.000 kg de masă verde la ha. La începutul lunii septembrie, făcîndu-se o evaluare tehnică riguroasă a producției de masă verde la toate culturile de pe lotul demonstrativ de 50 hectare de la gospodăria agricolă colectivă din Sînmartin, au rezultat următoarele producții: iarbă de Sudan pentru furaj verde coasa a II-a 37.500 kg la ha, la care dacă adăugăm și prima coasă de 17.000—20.000 kg la ha, constatăm că producția s-a ridicat la 54.000—57.000 kg masă verde la ha. La aceasta mai trebuie adăugată și otava ce se pășunează. La iarba de Sudan pentru sămînță a rezultat o producție de 45.000 kg masă verde la ha, la sorgul de nutreț 22.500 kg, la sorgul de mături 52.500 kg masă verde la ha. La mei s-a realizat o producție de 12.500 kg masă verde la hectar, iar soia s-a dezvoltat foarte bine. Cheltuielile de ameliorare a sărăturilor de pe care s-au obținut producțiile menționate mai sus s-au ridicat la circa 2.000 lei la ha. Dacă ținem seama de recoltele obținute și de faptul că durata de ameliorare a solului se accentuează și se prelungește pe un număr mare de ani, cheltuiala respectivă se justifică cu prisosință. Exemplul arătat și recoltele obținute pe loturile demonstrative de la celelalte gospodării agricole colective din Banat va trebui să constituie îndemnuri curajoase pentru toate unitățile agricole cu suprafețe întinse de sărături, astfel ca pînă în anul 1965 problema ameliorării sărăturilor din cîmpia de vest a țării și transformării lor în terenuri productive să fie complet rezolvată.

Cele 94.000 hectare pășuni neproductive pe sărături din vestul țării, de pe care prin ameliorare se pot obține anual 30.000—40.000 kg masă verde la ha sau un total de 3—4 milioane tone de masă verde, au o mare importanță pentru economia națională. De asemenea, cele 80.000 hectare sărături din cîmpia de vest, care datorită răspîndirii lor sub formă de petice în mijlocul unor terenuri fertile sînt cultivate în fiecare an fără să se obțină vreo producție pe ele, prin ameliorare, pot produce chiar din primul an 1.000—1.500 kg cereale la hectar.

Este necesar ca unitățile agricole cu suprafețe întinse de sărături să urmeze exemplul gospodăriei colective din Sînmartin, raionul Arad, care în urma rezultatelor dobîndite în acest an va ameliora încă 100 hectare sărături.

Pentru continuarea acțiunii de ameliorare a sărăturilor, gospodăriile agricole colective cu care s-au încheiat convenții de colaborare vor fi aprovizionate, fiecare pînă la sfîrșitul anului 1962, cu încă 4.000 tone fosfogips și 100 tone sulfat de amoniu.

Ameliorarea sărăturilor din cîmpia de vest a țării și transformarea lor în terenuri productive este o acțiune foarte importantă, căreia toate gospodăriile colective trebuie să-i acorde atenția cuvenită.

Creșterea păsărilor de apă în gospodăria colectivă din Vădeni

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., precum și raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, trasează o serie de sarcini importante și în ceea ce privește dezvoltarea creșterii păsărilor, astfel ca în anul 1965 să se ajungă la cel puțin 5 miliarde ouă și 120.000 tone carne de pasăre. În acest scop gospodăriile colective trebuie să sporească efectivele de păsări la 500—600 capete la 100 de hectare.

Directivele precizează că în regiunile cu lacuri și bălți naturale să se accentueze creșterea palmipedelor, adică a rațelor și gîștelor. Prin valorificarea de către acestea a faunei și florei lacurilor și bălților naturale se realizează economii importante la consumul de concentrate, fapt ce contribuie la reducerea prețului de cost al produselor obținute.

Mergînd pe drumul arătat de partid, gospodăria colectivă „Progresul" din Vădeni, raionul Brăila, a obținut bune rezultate în creșterea păsărilor. Sectorul avicol s-a dezvoltat an de an, astfel că la sfîrșitul anului 1961 au fost reținute ca matcă 2.530 păsări, din care 1.305 găini și 1.225 rațe. Venitul anual realizat din creșterea păsărilor a crescut treptat, ajungînd în anul 1960 la 53.300 lei, iar în anul 1961 la 107.537 lei, ceea ce reprezintă o creștere dublă față de venitul realizat în 1960.

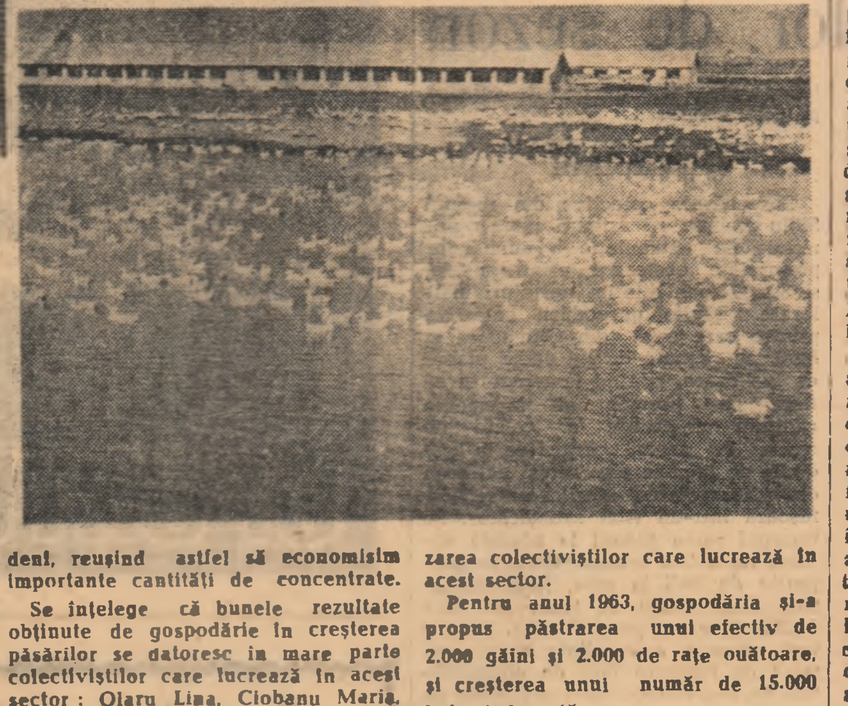
Avînd în vedere condițiile naturale, consiliul de conducere al gospodăriei a pus un accent deosebit pe dezvoltarea creșterii păsărilor de apă, în special pe creșterea rațelor. Astfel, în urma hotărîrii Comitetului executiv al sfatului popular al raionului Brăila, gospodăriei noastre i s-au alocat fondurile necesare pentru construirea unui complex model de creșterea rațelor, care a fost amplasat pe marginea bălții Zagna. Ca urmare a sprijinului primit, au fost terminate construcția unei hale de creșterea bobocilor de rață pînă la vîrsta de 2—3 săptămîni, cu o capacitate de 5.000 capete, și o hală de creșterea rațelor ouătoare, cu o capacitate de 2.000 capete. De asemenea, se află în construcție un pavilion care va cuprinde sala pentru incubatoare electrice, camera de primirea și sortarea ouălor, camera pentru depozitarea bobocilor pînă la distribuirea lor, bucătăria pentru prepararea furajelor, camera laborator, birouri etc.

O experiență valoroasă

În cursul acestui an, pe lîngă cele 2.530 găini și rațe adulte, gospodăria a crescut un număr de peste 5.000 pui de găină și cca 9.000 boboci de rață. Puii de găină, precum și un număr însemnat de boboci de rață au fost obținuți în incubatorul de cameră al gospodăriei colective. Raportînd aceste efective de păsări la 100 de hectare cerealiere, rezultă că gospodăria noastră a realizat o încărcătură de peste 1.000 păsări la 100 de hectare. Venitul realizat din valorificarea păsărilor adulte, ouălor, puilor și bobocilor de rață, precum și a penelor, se ridică în prezent la 135.390 lei, iar pînă la sfîrșitul anului va fi de cel puțin 200.000 lei.

De remarcat faptul că gospodăriei noastre, în urma condițiilor create de creștere a rațelor, i-a revenit rolul de a asigura rațe matcă și pentru alte gospodării colective. Astfel, pînă în prezent am livrat peste 3.500 rațe gospodăriilor colective din comunele Cotu-Lung, Corbu, Stăncuța și altele.

În hrana bobocilor de rață, în vederea reducerii prețului de cost, am folosit cu bune rezultate zerul de oaie, lucerna și frunzele de sfeclă tocate, precum și diverse reziduuri de la Fabrica de conserve Zagna Vădeni, reușind astfel să economisim importante cantități de concentrate.

Se înțelege că bunele rezultate obținute de gospodărie în creșterea păsărilor se datoresc în mare parte colectiviștilor care lucrează în acest sector: Olaru Lina, Ciobanu Maria, Baciu Petrica, Balaoan Aurica, Cambesteanu Tinca și altele, care au obținut sporuri importante de creștere în greutate vie la loturile de rațe deservite. Cuvinte de laudă se pot aduce și colectivistelor Dache Ioana și Sîrbu Marița, care îngrijesc puii de găină. De asemenea, colectivistele Dache Marioara și Cambesteanu Safta, prin munca lor desfășurată în cadrul incubatorului, au adus un aport economic gospodăriei colective realizînd procentul de ecloziune de 76,38 la sută la ouăle de găină.

În creșterea puilor și bobocilor, prin aplicarea tuturor măsurilor zootehnice și sanitar-veterinare, am reușit să reducem mult mortalitățile și să obținem un material sănătos și bine dezvoltat. Acest lucru a fost condiționat de pregătirea temeinică, îndrumarea zilnică și permanentizarea colectiviștilor care lucrează în acest sector.

Pentru anul 1963, gospodăria și-a propus păstrarea unui efectiv de 2.000 găini și 2.000 de rațe ouătoare, și creșterea unui număr de 15.000 boboci de rață.

De bună seamă ne vom axa producția și în direcția obținerii și difuzării de la incubator a unui număr important de pui și boboci de rață de o zi, altor gospodării colective, precum și livrarea către stat a rațelor îngrășate.

Prin organizarea fermei de creșterea rațelor, prin aplicarea metodelor de întreținere intensivă și prin introducerea micii mecanizări în procesele de producție, gospodăria noastră va realiza venituri importante și va contribui în mod nemijlocit la realizarea sarcinilor trasate prin Directivele Congresului al III-lea al P.M.R.

ION TATOMIR
inginer zootehnic la gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din Vădeni

Pe drumul unor profunde transformări politice, economice și sociale

Poporul din Republica Democrată Germană — primul stat al muncitorilor și țăranilor din istoria Germaniei — a sărbătorit la 7 octombrie a 13-a aniversare a proclamării R. D. Germane.

In anii care au trecut, oamenii muncii din R. D. Germana au obținut însemnate succese în dezvoltarea economică și culturală, în opera de construire a socialismului. Prin aceste realizări R. D. Germana aduce o contribuție însemnată la întărirea forțelor progresiste ale întregului popor german, la apărarea și consolidarea păcii generale.

Succesele R. D. Germane, ca și ale celorlalte țări socialiste, dobîndite sub conducerea partidelor marxist-leniniste, sînt indisolubil legate de relațiile de colaborare și întrajutorare tovărășească statornicite în sînul comunității socialiste și în primul rînd de sprijinul internaționalist multilateral acordat de marea Uniune Sovietică.

Pășind împreună pe drumul puternicei familii a țărilor socialiste, popoarele Republicii Populare Romîne și Republicii Democrate Germane sînt legate printr-o prietenie trainică de nezdruncinat.

La o cooperativă agricolă de producție

— Note de drum din R. D. Germană —

Eram în regiunea Rostock de două zile. Vizitasem șantierul naval „Warnow" din Warnemünde, portul și orașul Rostock, litoralul Mării Baltice și altele. Cînd am mers la statul popular, vicepreședintele Adolf Kaiper ne-a invitat să mergem și într-o unitate agricolă. Și iată-ne, într-o după-amiază, călătorind pe șoseaua ce duce la cooperativa agricolă de producție din Kawelsdorf.

Pînă acolo ne-a însoțit un peisaj de început de toamnă. Culorile frunzelor se îmbinau într-o măiastră paletă de tonuri, de la verdele crud și pînă la arămiu. Pe pășunile cu otavă grasă erau cirezi de vaci tărcate, mai mult negre. Fiind îngrădite de „păstori electrici" ele își vedeau de păscut numai pe porțiunile respective. Pe ogoare mișunau oameni și mașini. Unii strîngeau recolta de păioase de pe ultimele suprafețe, alții începuseră scosul cartofilor. Pe șosea întîlnim din loc în loc oameni ce vin de la cîmp cu căruțele trase de cai puternici.

Satul, cu multe case făcute din cărămidă roșie, ne întîmpină cu multă animație. Grupuri de femei stau de vorbă, tineri grăbiți aleargă pe biciclete care încotro. Un bătrîn ne arată sediul cooperativei. Intrăm înăuntru și dăm de un grup de oameni aplecați peste niște hîrtii. Dintre ei se desprinde unul înalt cu două vîrste care ne întîmpină cu o privire veselă. Era președintele cooperativei Elgeti Detlev. Ni se alătură apoi și o tînără robustă, cu părul blond și fața bronzată. Aflăm că este ingineră zootehniciană Inegeborge Swanbeck de la secția agricolă regională.

După ce ne explică ramurile principale de producție, între care zootehnia stă pe primul plan, președintele cooperativei ne dă cîteva cifre din care notăm: 1000 de vite (din care 400 de vaci cu lapte), 1100 de porci, 220 de oi, 1600 de găini, etc.

In urma selecției animalelor și datorită unei îngrijiri și hrăniri corespunzătoare, fiecare vacă dă, în medie pe zi, cîte 10 litri de lapte. Pentru a spori producția de lapte și mai ales procentul de grăsime, cooperatorii din Kawelsdorf au început să aplice însămînțările artificiale, încrucișînd vacile din rasa locală cu tauri din rase olandeze. Totodată, ei acordă atenție asigurării furajelor însilozate pentru hrănirea animalelor în timpul iernii.

Mergem apoi la ferma de porci. Aici facem cunoștință cu îngrijitoarea Frieda Krüger, o femeie în vîrstă dar iute în mișcări și la vorbă. Lucrează de mulți ani la maternitatea de scroafe. Ea ne descrie rațiile de furaje care se dau dimineața, la prînz și seara. Lîngă ea stătea un tînăr „ochi și urechi" de parcă atunci ar fi auzit pentru prima dată de uruială de ovăz, de cartofi fierți, de lapte sau vitamine... Inginera zootehniciană, care cunoaște bine această cooperativă, ne explică că Günter Hoffmann este de cîtva timp ajutorul lui Frieda Krüger și își face ucenicia. Iar profesoara completează că are un elev harnic și conștiincios. Drept rezultat, ne prezintă o situație din care reținem că anul trecut, aici s-au obținut cîte 14 purcei de la fiecare scroafă.

Pasiunea președintelui este însă sfecla de zahăr. Nu ne-a mărturisit-o direct, dar a lăsat să înțelegem. Cu cîțiva ani în urmă, aici nu se obținea mai mult de 18.000-20.000 kg. de rădăcini la hectar. Datorită fertilizării raționale a pămîntului și aplicării la timp a lucrărilor de îngrijire a culturilor, s-a reușit să se recolteze cîte 30.000 kg. de sfeclă la hectar. Nu sînt neglijate nici celelalte culturi, îndeosebi cerealele și cartoful care ocupă cele mai mari suprafețe. Numai cultura cartofului aduce circa 10 la sută din veniturile totale. In plus, această cooperativă produce semințe selecționate de mazăre, fasole, lupin, trifoi și alte plante furajere.

In amurg ne-am luat rămas bun de la țăranii cooperatori din Kawelsdorf. La marginea satului am trecut pe lîngă o moară de vînt hodorogită și cu aripile încremenite. Peisajul acesta ne-a făcut să-l asociem cu pînzele pictorilor flamanzi, care ne-au încîntat ochii de atîtea ori privindu-le. El amintește însă și vremurile cînd pe acele pămînturi domnea trufia junkerilor, cînd „în landul Mecklenburg, totul se petrecea cu 100 de ani mai tîrziu". Dar și această regiune a renăscut. Locul înapoierii și neștiinței l-au luat realizările mărețe înfăptuite de poporul german, atît la orașe cît și la sate, în anii puterii populare.

VASILE CIAUȘU

O conferință cu ușile ermetic închise

Departamentul de stat al S.U.A. a convocat și reușit să țină la Washington o conferință „neoficială" a miniștrilor de externe ai țărilor latino-americane. La această conferință ținută cu ușile ermetic închise au fost discutate măsurile preconizate de Statele Unite pentru „pedepsirea" Cubei, la care acțiune, S.U.A. ar voi să facă părtașe guvernele țărilor Americii Latine.

Imperialiștii nord-americani sînt însă mînioși în aceeași măsură și pe forțele populare din toate țările latino-americane, care se ridică împotriva dominației monopolurilor yankee, forțe care vor ca țările subjugate de aceste monopoluri să-și dobîndească o adevărată independență.

In fond, conferința de la Washington, ținută cu ușile ermetic închise, a arătat intențiile agresive, dușmănoase, ale S.U.A. față de Cuba revoluționară. Cum era de așteptat, discuțiile la această conferință s-au purtat în contradictoriu, reieșind limpede că țări ca Brazilia, Mexic, Bolivia, Chile, Uruguay și altele, nu împărtășesc punctul de vedere al Departamentului de stat al S.U.A., nu sînt de acord cu măsurile preconizate de S.U.A. de a se intensifica acțiunile dușmănoase împotriva Cubei. „Nu considerăm că Cuba reprezintă o amenințare la adresa păcii emisferei occidentale", a declarat după conferință, președintele Mexicului, Lopez Mateos. Declarația aceasta este aidoma cu declarațiile altor participanți la conferință, care apără principiul autodeterminării popoarelor și condamnă o intervenție armată împotriva Cubei, precum și propunerea S.U.A. de a se crea blocuri militare agresive în America.

R. S.

Cu toate forțele la semănat pe ogoarele raionului Fetești

(Urmare din pag. 1)

podăria colectivă Săveni a transportat 2.070 tone de gunoi de grajd pe 138 de ha, gospodăria colectivă Suditii 3.430 de tone pe 340 de ha și gospodăria Luciu a fertilizat 296 de ha cu 4.440 de tone de gunoi de grajd.

Sînt însă multe gospodării colective din raion, care n-au transportat în cîmp decît cantități foarte mici de gunoi de grajd. Astfel, gospodăria colectivă Stelnica n-a fertilizat decît 5 ha, deși dispune de cantități însemnate de gunoi de grajd. Gospodăriile agricole colective din Hagieni, Gura Văii, Pietroiu și altele de asemenea, au transportat în cîmp pe suprafețe destinate culturii grîului, cantități insuficiente de gunoi de grajd. Sînt însă în raionul Fetești gospodării colective ca Brăilița, Fetești, Buliga, Maltezi și altele, care n-au fertilizat nici un ha de teren, deși au imense cantități de gunoi de grajd.

Pînă la data actuală pe întregul raion s-au fertilizat numai 1.832 de ha din cele 5.380 de ha planificate. Din cantitatea de 270.000 de tone de gunoi de grajd planificate a fi transportate în cîmp, n-au fost transportate decît 25.000 de tone, adică mai puțin de 10 la sută.

Faptul că acțiunea de fertilizare se desfășoară atît de anevoios în gospodăriile colective din raionul Fetești se datorește și consiliului agricol raional care n-a insistat ca fiecare unitate să-și respecte planul de fertilizare. Consiliul agricol raional Fetești trebuie să ia urgente măsuri pentru ca gospodăriile agricole colective să-și transporte în cîmp toate cantitățile de gunoi planificate și să grăbească executarea însămînțărilor.

In „raiul" lui Franco

Alături de întreaga masă de oameni ai muncii din Spania, țărănimea muncitoare din această țară îndură exploatarea și asuprirea cea mai crîncenă a dictaturii oligarhiei financiare-moșierești, a sîngerosului dictator, Franco.

Ca în oricare țară unde puterea politică și economică se află în mîna claselor exploatatoare, țăranii muncitori din Spania duc cu greu povara birurilor și sînt nevoiți să vîndă bruma de bucate la prețuri scăzute, ceea ce face ca viața lor să devină pe zi ce trece tot mai mizeră. Din această cauză numeroși țărani părăsesc satele și se stabilesc la orașe în căutarea bucății de pîine. Firește, pînă la urmă acești fugari se conving că, și ca muncitori la orașe, ei au de luptat din greu pentru o pîine, pe care nu o pot avea niciodată întreagă. Exploatarea și asuprirea maselor muncitoare au dat naștere de nenumărate ori la greve și alte acțiuni îndreptate împotriva dictaturii franchiste. Acest adevăr reiese limpede dacă ne gîndim, bunăoară, numai la grevele minerilor din Asturia, care au avut loc în primăvara acestui an, sau la grevele și demonstrațiile muncitorilor agricoli, care au avut loc, în cursul anului 1960 în regiunile agricole de latifundii din Andaluzia (Sevilla, Cordoba etc.).

Venind la putere, dictatorul Franco a dat ordin să se ia înapoi nu numai pămîntul primit de țărani la reforma agrară dinaintea războiului și în cursul războiului național-revoluționar, dar și de la mii de țărani acuzați că au făcut parte din lagărul republican, iar arendașii și dijmașii au fost alungați în masă de pe parcelele respective sau au fost forțați să plătească rentă pentru mulți ani.

Pămîntul încăput pe mîna moșierilor și chiaburilor, este dat de către aceștia în dijmă și arendă, ambele, forme de exploatare nemiloasă. Statistici care nu pot fi puse la îndoială arată că 4.652.000 hectare (22,3 la sută din suprafața arabilă) se cultivă în arendă. Potrivit unei legi din anul 1942 a guvernului franchist, arenda crește cu prilejul oricărei urcări a prețului de cereale, indiferent de culturile de pe parcelele lucrate în arendă. In afară de cele 4.652.000 hectare lucrate în arendă, 2.972.000 de hectare (14,1 la sută din suprafața arabilă a țării) se lucrează în dijmă, în condiții care avantajează, bineînțeles, numai pe moșieri.

O viață plină de lipsuri duc și așa-zișii țărani proprietari ai unor bucăți de pămînt. Dintre aceștia, peste 1.100.000 cultivă în medie 0,78 hectare pe gospodărie. Cîștigul le este foarte mic, ceea ce duce la pierderea parcelelor lor de pămînt. In schimb dăinuiesc marile moșii (latifundii) ca, de pildă, cele din regiunile Andaluzia, Estramadura, Noua Castilie, Leon. Nu mai puțin grea este și viața muncitorilor agricoli. Numărul acestora — potrivit unor date oficiale — era acum cîțiva ani de aproape 2 milioane. Ei muncesc din greu la moșieri și chiaburi, trăind în tot cursul anului din cîștigul mizer obținut în cele trei luni de muncă pe an. Ca să ne dăm seama cît de amară este viața muncitorilor agricoli, trebuie arătat că chiar în lunile cînd lucrează, salariul lor nu depășește 32 de pesos pe zi. Acest cîștig îi condamnă la foame, mizerie și boli. Nu e de mirare, deci de ce an de an, muncitorii agricoli spanioli emigrează în alte țări, nutrind nădejdea că vor găsi binele pe care în zadar l-au căutat în propria lor țară. Că nu-l vor găsi în nici o altă țară capitalistă în care emigrează, este un lucru sigur, după cum sigur este faptul că sute de sate au fost părăsite de tinerii muncitori agricoli. Numai în decurs de cinci ani — perioada 1955 pînă în 1960 — au plecat din satele Spaniei în țările latino-americane aproximativ 300.000 de oameni.

In treacăt fie spus, cei care pleacă, bunăoară, în Argentina, „în căutarea fericirii" n-au de unde ști că în această țară există aproximativ 1.100.000 de muncitori agricoli care la rîndul lor ar vrea să plece în altă țară, în goană după aceeași fata Morgană după care aleargă muncitorii agricoli spanioli.

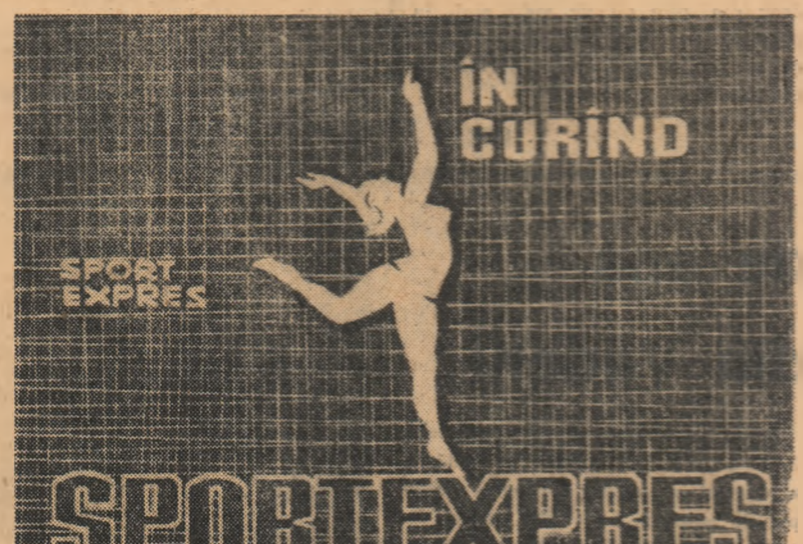
Scăparea de sărăcie și mizerie a unora și altora este una singură: alungarea de la putere a moșierilor și capitaliștilor și trecerea moșiilor în mîinile celor ce le muncesc.

In alianță cu clasa muncitoare și sub conducerea acesteia, oamenii muncii din agricultura Spaniei, ca și cei din toate țările capitaliste, vor ajunge mai devreme sau mai tîrziu să vadă și la ei întronat regimul de dreptate și progres, și să trăiască o viață lipsită de exploatare și asuprire.

RADU SANDU

În raionul Sibiu

Mai multă atenție lucrărilor de sezon

Vremea frumoasă din ultimele zile a permis ca membrii gospodăriilor colective din cuprinsul raionului Sibiu să grăbească lucrările de sezon. Acolo unde se lucrează organizat, cu tragere de inimă, și se folosesc cu chibzuință tractoarele și atelajele, rezultatele sînt dintre cele mai bune. De pe acum secara furajeră și orzul însămînțat de colectiviștii din Cristian a răsărit des ca peria și se dezvoltă bine. Ajutați de mecanizatori, colectiviștii din Cristian, zoresc, paralel cu lucrările de recoltări și însămînțările. Pentru a dobîndi în anul viitor o producție sporită de grîu (în acest an s-au obținut peste 2.000 kg/ha), colectiviștii de aici au fertilizat cu îngrășăminte naturale și chimice o bună parte din terenurile respective. Printre unitățile fruntașe la însămînțări se pot enumera și gospodăriile colective din Șelimber, Ocna Sibiului, Roșia, Săcădate și Noul. Conducerile acestor unități, sprijinite de mecanizatorii de la S.M.T. Sibiu, luptă să nu existe nici un decalaj între recoltări, pregătirea terenurilor și însămînțări.

Privite în ansamblu, pe raion, executarea muncilor de sezon poate fi considerată însă ca necorespunzătoare. Ne referim în primul rînd la recoltarea culturilor tîrzii. Dacă pentru porumb, care nu a fost recoltat pînă în prezent decît într-o foarte mică măsură (circa 5 la sută) există motive întemeiate prin aceea că vegetația prin părțile locului a fost mai întîrziată, nu tot același lucru se poate spune însă despre recoltarea cartofilor și a sfeclei de zahăr. Pînă de curînd din cele 2.683 hectare cultivate cu cartofi nu fuseseră recoltate decît 853 hectare, sfecla de zahăr fiind recoltată numai în procent de circa 36 la sută. Dacă gospodării colective ca cele din Șura Mică și Hamba, precum și cele din Bradu, Cașolț și Loamneș, au terminat, primele două de recoltat cartofii, iar ultimele trei, sfecla de zahăr, nu același lucru se întîmplă în alte unități. Bunăoară, gospodăria colectivă din Avrig, mai are de recoltat încă peste 140 de hectare cartofi, cea din Racovița — 88 hectare, cea din Scorei circa 80 hectare etc. În gospodăriile colective din Avrig, Racovița, la care se mai adaugă cele din Daia Romînă. Alămor și Vurpăr, recoltatul sfeclei de zahăr este mult întîrziat. În unele gospodării culturile deși sînt recoltate nu sînt ridicate de pe teren. Așa stau lucrurile la G.A.C. Bradu și Avrig, unde deși există atelaje suficiente, coletele de sfeclă de zahăr și cartofii zac în grămezi pe tarlale. Din această cauză nu se pot face la vreme arăturile, pregătirea terenurilor și însămînțările. Din cele 12.873 hectare ce trebuie însămînțate în actuala campanie, la data de 4 octombrie erau arate și pregătite pentru semănat 5.801 hectare, din care 3.653 hectare au fost arate din vară. Gospodăriile cu cele mai slabe rezultate la pregătirea terenurilor în vederea însămînțărilor de toamnă sînt cele din Orlat, Vurpăr, Avrig și Bradu (32—394 ha arate din 310—810 hectare). În raionul Sibiu s-a creat totodată și un mare decalaj între pregătirea terenurilor și însămînțări. Astfel, față de cele 5.891 hectare pregătite pentru însămînțări nu au fost semănate decît 1.732 de hectare. Mult rămasă în urmă este îndeosebi însămînțarea secarei pentru boabe și masă verde, acțiune ce nu a fost realizată decît în proporție de 38 la sută.

Deși este bine cunoscută importanța ce o prezintă fertilizarea solului în vederea sporirii producției la ha, unele gospodării nu au împrăștiat pe cîmp nici o căruță de gunoi, nici un kg de îngrășăminte chimice. Așa stau lucrurile la gospodăriile colective din Cașolț, Avrig, Poplaca, Tălmaciu și Veștem. Pe întregul raion au fost administrate 16.350 tone de îngrășăminte naturale pe 926 ha, precum și 190 de tone de îngrășăminte chimice pe 643 hectare.

MAI MULTE FURAJE ÎNSILOZATE

Gospodăriile colective din raionul Sibiu trebuie să asigure pentru perioada de stabulație a animalelor proprietate obștească, printre altele, și 39.000 tone diferite nutrețuri însilozate. Multe gospodării colective printre care cele din Glîmboaca și Ruși, au realizat de pe acum planul de însilozare, punînd la murat în afară de porumb și însemnate cantități de frunze și colete de sfeclă de zahăr, resturi de la grădinile de legume etc. Totuși acțiunea de însilozare a nutrețurilor nu se desfășoară într-un ritm satisfăcător. Pe întregul raion planul la această acțiune nu a fost realizat decît în proporție de 44,3 la sută, fiind însilozate doar 17.290 de tone, din care 14.390 tone cu porumb-siloz. Aici a fost adunată o cantitate mult prea mică de frunzare față de posibilitățile existente. Graficul realizărilor pe raion este tras mult în jos de gospodăriile colective din Armeni, Vurpăr, Alămor, Cornățel, Slimnic, Tălmaci, Săcădate și Racovița, care nu au însilozat decît între 40—1.210 tone față de planul de 300—3.200 tone.

★

Timpul nu ne așteaptă. Orice tărăgănare în executarea lucrărilor de recoltare, pregătire a terenului, semănat cît și însilozare, duce la diminuarea producției viitoare. Pentru a preîntîmpina aceasta este necesar ca toate forțele existente să fie folosite cu maximum de randament, organizîndu-se munca la anumite lucrări (arături, însilozări) în 2 și chiar 3 schimburi. În raionul Sibiu există posibilități ca lucrările agricole de sezon să fie mult impulsionate. Trebuie însă ca organele de stat și cele agricole să acorde în zilele următoare importanța cuvenită executării acestor munci.

ION LEȘEANU

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul; Combinatul Poligrafic Casa Scînteii